

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych.)

Posiedzenie zwyczajne (147 w kad. XI) z dnia 10 stycznia 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 47. Radcy miejscy: Biborski, dr. Doboszyński, ks. kan. Fox, Kroebl, dr. Lgocki, Nowacki, dr. Pareński, dr. hr. Potocki, dr. Staniszewski, Tilles (10) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Przewodniczący podaje do wiadomości, że **dr. hr. Andrzej Potocki ofiarował na rzecz ubogich Gminy 1000 cetnarów cłowych węgla** i składa podziękowanie ofiarodawcy za dar ten imieniem ubogich. (L. 81887/900). —

Sekretarz Rady odczytuje następujące pisma:

1) **Prośbę cechu rzeźników i masarzy** o usunięcie sprzedaży mięsa pośledniejszego z placu św. Ducha.

Odesłano do Sekcyi III. (L. 77332/900). —

2) **Prośbę kominiarzy krakowskich** o umiastowanie ich czynności i przyjęcie kominiarzy na etat sług miejskich.

Odesłano do Sekcyi III. (L. 64062/900). —

3) **Prośbę wdów po urzędnikach Magistratu krakowskiego** o przyznanie miesięcznego dodatku drożnianego.

Przekazano Sekcyi III. (L. 83558/900). —

4) **Prośbę p. Tadeusza Kłobukowskiego**, starszego adjunkta rachunkowego Magistratu, o przyznanie mu od 1 stycznia 1901 dodatku starszeństwa w kwocie 200 kor.

Przekazano Sekcyi III. (L. 84887/900). —

Udzielono urlopu Radcom miejskim: **dr. Stanisze-wskiemu** na 3 tygodnie; **dr. Doboszyńskiemu** na 4 tyg.

R. m. dr. Weigel zapytuje, czy można spodziewać się prędko **polepszenia losu dla wdów po urzędnikach Magistratu?**

Przewodniczący wyjaśnia, że r. m. dr. Cyfrowicz wypracował projekt statutu emerytalnego, który znajduje się obecnie w Sekcyi III.

R. m. dr. Propper, oświadczając, że jest korreferentem tej sprawy, zauważa, że należy uzupełnić skład Sekcyi prawnej, gdyż posiedzenia jej nie mogą się odbywać z powodu braku przewodniczącego i jego zastępcy. —

R. m. dr. Weigel przytacza **zażalenia drobnych**

handlarzy węgla w Krakowie na konkurencyę miejskiego składu węgla.

R. m. dr. Styczeń udziela szczegółowych wyjaśnień, wskazując pożytek, jaki miejski skład węgla przynosi ludności miasta. —

R. m. dr. Paszkowski zapytuje Przewodniczącego o **termin oddania wodociągu na użytek publiczny.**

Przewodniczący wyjaśnia, że urząd zdrowia jeszcze nie wydał opinii, czy woda jest już zupełnie zdatna do użytku.

R. m. dr. Bujwid, jako dyrektor zakładu dla badania środków spożywczych, oświadcza, że woda zawiera jeszcze pewne części gnilne, ale sądzi, że wodociąg najpóźniej za parę tygodni będzie mógł być oddany na użytek ludności. —

R. m. dr. Paszkowski w dłuższem przemówieniu, uzasadniwszy ważność sprawy, wnosi:

Rada miasta uchwali!

Sprawę podatku kolei północnej Ces. Ferdynanda przekazuje się Sekcyi III do zbadania i ewentualnego przedstawienia wniosku co do wniesienia petycyi do Rady państwa o zmianę § 104 ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych w tym kierunku, by $\frac{3}{4}$ części podatku kolei północnej przypisywane były w król. stołecznem mieście Krakowie.

R. m. dr. Propper w dłuższem przemówieniu przedstawiając historycznie, jakie stanowisko zajmował Kraków pod względem prawnopolitycznym, wnosi następujący dodatek, jako część drugą do wniosku r. m. dr. Paszkowskiego: „Sekcyja prawna poczyni kroki o **ustalenie prawnopolitycznego stanowiska Krakowa, jako królewskiego stołecznego miasta**, gdyż stanowiska tego nie uznały władze skarbowe w sprawie przypisu podatku kolei północnej dla Krakowa“.

Wniosek r. m. dra Paszkowskiego z dodatkiem r. m. dra Proppera przyjęto. (L. 3519). —

R. m. ks. dr. Bukowski wnosi:

„Ponieważ okazało się dowodnie:

1) że istniejący obecnie w Krakowie panowie majstrowie kominiarscy posiadają jakoby monopol na czyszczenie kominów miasta, wskutek czego nakładają dowolne ceny za toż czyszczenie, przez co nietylko krzywdzą właścicieli realności, ale i własną czeladź, którą stosunkowo do pobieranych przez siebie premii lichu wynagradzają;

2) ponieważ zawiązali między sobą kartel i nie dopuszczają żadnej konkurencyi, jak tego dowodzi po-

ruszona przez Arcybactwo Miłosierdzia sprawa Wincentego Kaczmareczyka;

3) ponieważ wobec groźnego deficytu w budżecie miasta, nieobojętną być musi dla miasta rzeczą powiększenie swoich dochodów, któreby nieczynnie nastąpiło, gdyby miasto przyjęło na siebie interes czyszczenia kominów miasta i stósowny oddział kominiarski przy straży ogniowej miejskiej zorganizowało;

4) ponieważ sama ta straż pożarna zyskałaby wiele przez pomnożenie zdolnymi i wprawnymi ludźmi swego personalu, który się okazuje niedostatecznym na wypadek, jeżeli się trafia równocześnie dwa lub trzy pożary;

przeto Rada miejska poleci swojej Sekcyi ekonomicznej, a ewentualnie i prawniczej, aby się gruntownie zastanowiła nad tą sprawą i w jak najkrótszym czasie wygotowała **projekt przyjęcia na rzecz Gminy interesu czyszczenia kominów całego miasta**“.

Wniosek ten odesłano do Sekcyi I i III. (L. 4630). —

R. m. dr. Paszkowski wnosi, aby zaraz po załatwieniu wniosku nagłego Sekcyi I. przystąpić do **wyboru I. wiceprezydenta miasta**, zamieszczonego pod punktem IV porządku dziennego.

R. m. dr. Seinfeld sprzeciwia się temu wnioskowi.

Wniosek r. m. Paszkowskiego przyjęto. —

R. m. Bartoszewicz zapytuje, czy przeprowadzono **śledztwo dyscyplinarne w sprawie katastrof budowlanych** przeciw tym urzędnikom Budownictwa miejskiego, których opinia publiczna obwinia o niespełnienie obowiązku.

Przewodniczący odpowiada, że Magistrat śledztwo przeprowadził, a wynik jego będzie przedstawiony Radzie miasta po ukończeniu rozpraw sądowych.

R. m. Bartoszewicz zauważa, że śledztwo Magistratu nie powinno być zależnem od orzeczenia sądowego i prosi, by wyświetlenie tej sprawy jak najprędzej nastąpiło. —

R. m. dr. Rosenblatt, uzasadniwszy nagłość sprawy, imieniem Sekcyi I wnosi:

Rada miasta uchwali!

Odracza się termin, wyznaczony przez Magistrat w myśl uchwały Rady miasta z dnia 31 października 1900 r. na dzień 8 stycznia b. r. **do usunięcia tandety starego żelaza** w ulicy Dietlowskiej, najdalej do 1 marca b. r.

Wniosek Sekcyi I. przyjęto bez dyskusyi. (L. 1670). —

Następuje **wybór I. wiceprezydenta miasta**.

Przewodniczący odczytuje paragrafy statutu miejskiego, odnoszące się do wyboru I. wiceprezydenta.

Na skrutatorów zaprasza Przewodniczący r. m. Jawornickiego i dr. Kohna.

Głosowano kartkami. Głosujących 47, bezwzględna większość 24 głosy. Otrzymali głosów: r. m. dr. Leo 33, r. m. Kasperek 11, kartki białe 3; wybrany przeto został I. wiceprezydentem miasta r. m. **dr. Juliusz Leo**.

Przewodniczący zapytuje nowo wybranego wiceprezydenta, czy wybór przyjmuje, na co ten oświadcza, że przyjmuje.

Poczem złożył wybrany wiceprezydent przepisana przysięgę w ręce Przewodniczącego i zwrócił się do Rady z następującem przemówieniem:

„Najgoręcej dziękuję Prześwietnej Radzie za łaskawy a niezmiernie dla mnie zaszczytny wybór na I.

wiceprezydenta miasta. Wdzięczność moja jest tem większą, że zdołałem pozyskać nie tylko głosy moich najbliższych przyjaciół politycznych, którzy łaskawie kandydaturę moją postawili, ale również, co sobie bardzo wysoko cenię, pewną liczbę głosów tych szanownych kolegów moich z Rady miejskiej, z którymi łączy mnie jedynie wspólna przeszło 7-letnia praca nad sprawami naszego miasta. Wybrany pod tą dobrą wróżbą, pełnić będę, ile razy mi wypadnie zastąpić p. Prezydenta w jego urzędowaniu, do czego jedynie ogranicza się według dotychczasowego statutu zakres działania I. wiceprezydenta, obowiązki obywatelskiego mojego urzędu z zupełną wobec wszystkich bezstronnością, przy ścisłym stosowaniu obowiązujących ustaw i przepisów. Mam nadzieję, iż działając w tym duchu, odpowiem najlepiej intencyom i zaufaniu Prześwietnej Rady i nie sprzeniewierzę się dobrej tradycyi, którą nieodżałowany, a tak przedwcześnie zgasły mój poprzednik, następcem swym w urzędzie niejako w spuściźnie przekazał. Jeszcze raz dziękuję Prześwietnej Radzie za wybór, a p. Prezydenta upraszam, aby zechciał obdarzyć mnie równem, jak poprzednika mego zaufaniem, przyrzekając ze swej strony jak najszczersze w sprawach miejskich współdziałanie“.

Przewodniczący złożył życzenia I. wiceprezydentowi miasta, zaznaczając, że zawsze szczerze i lojalnie, jak to leży w jego zwyczaju, będzie informował swego zastępcę w sprawach dotyczących miasta i pomagał mu w pełnieniu obowiązków. (L. 23/pr.). —

R. m. dr. B a n d r o w s k i imieniem Sekcyi IV. wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) Spełniając ostatnią wolę ś. p. Walerego Rzewuskiego, Rada miasta uchwała założyć i utrzymywać w rzeczywistości przy ul. Kolejowej L. 27 b) szkołę fotograficzną pod nazwą: „**Zawodowa szkoła dla przemysłu reprodukcyjnego imienia ś. p. Walerego Rzewuskiego**“ według organizacyi objętej dołączonym pod 1) statutem*).

*)

Szkoła zawodowa, dla przemysłu reprodukcyjnego imienia ś. p. Walerego Rzewuskiego.

§ 1.

Szkoła zawodowa dla przemysłu reprodukcyjnego ma zadanie osobom, poświęcającym się przemysłom reprodukcyjnym, dać sposobność naukowego wykształcenia się i uzupełnienia nabywanych w praktyce wiadomości, tem samem ma się przyczynić do podniesienia tych przemysłów w kraju.

§ 2.

Szkoła dla przemysłu reprodukcyjnego obejmuje:

- a) Szkołę uzupełniającą i
- b) Szkołę wyższą.

W obu oddziałach językiem wykładowym jest język polski.

§ 3.

Do szkoły uzupełniającej przyjmuje się osoby, zatrudnione w przemysłach reprodukcyjnych, które:

- 1) wykazały się świadectwem uwolnienia szkoły ludowej, albo
- 2) ukończyły z dobrym postępowaniem naukę w ogólnej szkole uzupełniającej, albo
- 3) okazały przy egzaminie wstępnym wiadomości, odpowiadające warunkom ad 1) i 2).

§ 4.

Kurs nauk w szkole uzupełniającej trwa rok jeden; nauka odbywa się w czasie od 1 września do 1 lipca.

2) Oddział niższy tej szkoły, tj. zawodowa szkoła uzupełniająca, zostanie otwarta w dniu 1 lutego 1901 r.

3) Na koszt urządzenia szkoły, jako też na jej utrzymanie w roku szkolnym 1901 wstawić należy do budżetu miejskiego na rok 1901 kwotę 10000 koron, jako zaliczkę zwrotną z dochodów fundacyi.

R. m. dr. Kasparek zauważywszy, że szkoła ta wedle woli zapisodawcy powinna mieć charakter katolicki i narodowy, czego w projektowanym statucie dostatecznie nie uwzględniono, wnosi następujące poprawki:

Do § 3 dodać po wyrazie: „osoby“ wyraz „religii katolickiej“.

Do § 5 w planie nauk ma być umieszczone: „nauka religii 2 godziny tygodniowo“.

Do § 7 dodać po wyrazie „uczniów“ wyrazy „religii katolickiej“.

Do § 8 zamiast „Pierwszeństwo do przyjęcia“ itd. „Wyjątkowo Sekeya szkolna może dopuścić do szkoły także osoby, należące do innych wyznań religijnych, byleby z tego powodu zgłaszający się katolicy nie byli pominięci. Maksymalna cyfra uczniów zwyczajnych i nadzwyczajnych niekatolików nie może przewyższać $\frac{1}{4}$ części wszystkich uczniów jednej klasy“.

Do § 13 dodać: „Kierownik i nauczyciele muszą być katolikami. W braku ukwalifikowanych nauczycieli katolików, może Sekeya szkolna na zastępcę nauczyciela, tymczasowo tylko na jeden rok powołać osoby ukwalifikowane, należące do innych wyznań religijnych“.

§ 10. „Przyjąć w poczet przedmiotów także naukę religii“.

R. m. ks. dr. Bukowski popiera wnioski r. m. Kasparka.

R. m. dr. Seinfeld oświadcza się za odesłaniem wniosków Sekeyi szkolnej do specjalnej komisji celem ponownego zbadania sprawy.

R. m. dr. Weigel oświadcza się przeciw wnioskom Sekeyi IV.

§ 5.

Plan nauk szkoły uzupełniającej jest następujący:

	I. Półrocz.	II. Półrocz.
Rysunki wolnорęczne	4	4
„ geometryczne	2	2
Fizyka	2	1
Chemia	2	1
Ćwiczenia praktyczne w laboratorium	2	—
„ „ fotogr. i reprodukt.	—	6
Rachunki przemysłowe	2	2
Język polski	2	2
Razem	16 godzin	18 godz.

§ 6.

Każdy uczeń szkoły uzupełniającej ma przy wpisie złożyć opłatę wstępną w kwocie 2 koron, opłatę na środki naukowe w kwocie 2 kor. i czesne w kwocie 20 koron (t. j. po 10 kor. za każde półrocz).

W razie udowodnionego ubóstwa i dobrych postępów, jakoteż zachowania się, uczeń może uzyskać ze strony Sekeyi szkolnej R. M. uwolnienie od czesnego w całości lub w części.

§ 7.

Do wyższej szkoły zawodowej przyjmuje się uczniów, którzy:

- 1) Ukończyli 14 rok życia i 3 klasy gimnazjalne, realne lub wydziałowe. Kandydaci z gimnazjum mają się wykazać także odpowiednią wprawą w rysunku z wolnej ręki.
- 2) Ukończyli z dobrym skutkiem zawodową szkołę uzupełniającą.

R. m. hr. Wodziecki wnosi, aby wnioski Sekeyi IV. odesłać do Sekeyi prawniczej i finansowej celem ich rozpatrzenia.

Na wniosek r. m. dr. Kohna uchwalono zamknąć dyskusję.

Z zapisanych do głosu przemawiają jeszcze r. m. dr. Rosenblatt, Bartoszewicz, ks. dr. Bukowski, ks. dr. Spis, dr. Wechsler i sprawozdawca.

Rada uchwaliła wnioski Sekeyi szkolnej odesłać do Sekeyi II, III i IV, celem ich rozpatrzenia. (L. 75330/900). —

Na wniosek r. m. Rottera uchwalono sprawę **kolei Kraków-Kocmyrzów** odroczyć

Fizyk miejski dr. Buszek imieniem Prezydium wnosi:

Rada miasta uchwali!

Rozpisać **konkurs na posadę II. weterynarza miejskiego** z płacą etatową 1600 kor. i dodatkiem kwaterym 360 kor., z dodatkiem służbowym wliczalnym do emerytury 40 kor. i dwoma pięcioleciaми po 200 kor.

Przyjęto bez dyskusji (L. 2609) —

Na wniosek Przewodniczącego upoważniła Rada miasta r. m. dr. Rosenblatta do zastępstwa Gminy miasta Krakowa wobec władz tak w sprawach, dotyczących się udzielenia miastu koncesyi na budowę wodociągu, jak i w sprawie wywłaszczenia gruntów. (L. 1361). —

Przewodniczący zamknął o godzinie 7 minut 45 wieczorem posiedzenie jawne, zapraszając równocześnie Radę na zebranie poufne. —

Posiedzenie nadzwyczajne (148 w kad. XI.) z dnia 17 stycznia 1901 r.

Przewodniczący: dr. Leo Juliusz, I. wiceprezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 40. Rady miejscy:

§ 8.

Uczniowie wyższego oddziału szkoły zawodowej dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Zwyczajnymi uczniami są ci, którzy ze względu na swe przedwstępne wykształcenie warunkom przyjęcia odpowiedzieli i na wszystkie planem lekcyjnym przepisane przedmioty uczęszczają.

Nadzwyczajnymi uczniami są ci, którzy albo tylko na niektóre przedmioty uczęszczają, albo nie posiadają wymaganych warunków na ucznia zwyczajnego.

O przyjęciu uczniów nadzwyczajnych rozstrzyga konferencja nauczycieli; przyjmowanie takich uczniów zależy jednak od liczby uczniów zwyczajnych i miejsca w zakładzie. Pierwszeństwo do przyjęcia mają uczniowie wyznania katolickiego i ci uczniowie mają tworzyć większość w klasie.

§ 9.

Czesne wynosi w wyższej szkole zawodowej 30 koron rocznie, oprócz tego ma każdy uczeń przy przyjęciu do zakładu złożyć jednorazową takse wstępną w kwocie 2 koron, takse na środki naukowe w kwocie 2 koron i 5 koron za udział w pracowniach naukowych zakładu.

Nadzwyczajni uczniowie płacą oprócz taksy wstępnej i datku na środki naukowe, czesne w wysokości 60 koron, jeżeli zapisali się na wszystkie przedmioty, lub po 5 koron za każdy przedmiot, na który uczęszczają.

Opłaty szkolne składa się półrocznie z góry, a to pierwszą ratę razem z taksami (wstępną i na środki naukowe) przy wpisie, drugą ratę 1 lutego.

Uczniowie ubodzy, a odznaczający się dobrem zachowaniem i postępami, mogą uzyskać od Sekeyi szkolnej Rady miasta uwolnienie od czesnego w całości lub w części.

Bereźnicki, Biborski, Bujański, dr. Doboszyński, ks. kan. Fox, prezydent Friedlein, Kroebl, dr. Lgocki, Łapiński, Nowacki, dr. Pareński, dr. hr. Potocki, Słęk, Tilles, hr. Wodzicki (15) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m.: Chmurski, Rząca (2).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Imieniem Komisji gazowej r. m. dr. Kohn, jako sprawę nagłą wnosi:

Rada miasta uchwała wnieść rekurs do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych przeciwko orzeczeniu c. k. Namiestnictwa, postanawiającemu, że Gmina **trzeci gazometr przy gazowni miejskiej** może zbudować w odległości 30 metrów od realności Starkiewicza i Staronowej, podczas gdy Magistrat zezwolił na odległość 19 metrów.

Po uchwaleniu nagłości, wniosek Komisji gazowej bez dyskusji przyjęto. (L. 1157). —

Imieniem Komisji przemysłowej rada Mgtu Buczowski, jako sprawę nagłą wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) Gmina m. Krakowa obowiązuje się dostarczyć dla **szewskiego kursu majsterskiego w Krakowie**, w czasie od 1 lutego do 31 marca b. r. przez Wydział krajowy urządzać się mającego, odpowiedniego bezpłatnego lokalu wraz z opałem, oświetleniem i usługą, tudzież zasiłku w kwocie 600 kor. na pokrycie innych kosztów urządzenia tego kursu.

2) Na pokrycie kosztów obsługi, opału i oświetlenia lokalu przeznacza się kwotę 197 koron, a łączny wydatek w kwocie 797 koron należy pokryć z fundusów roku bieżącego Dz. XIV. poz. 6.

Nagłość wniosku uchwalono.

R. m. Rotter wnosi, aby delegatem Gminy do Komisji czuwającej nad kursem wybrać r. m. dra Cyfrowicza.

§ 10.

Szkoła obejmuje kurs nauk jednoroczny w czasie od 1 września do 1 lipca według następującego planu:

	I. Półrocz.	II. Półrocz.
Rysunki wolnoręczne	4	4
„ geometryczne	2	2
Nauka perspektywy i dal.	3	3
Fizyka	3	—
Chemia	4	—
Fotochemia i zasady fotografii	—	4
Ćwiczenia chemiczne	3	—
„ fotograficzne (retouche)	—	7
Rachunkowość przemysłowa	2	2
Język polski	2	2
„ niemiecki	2	3
Razem godzin	25	27

§ 11.

Uczniowie tak szkoły uzupełniającej jak i zawodowej obowiązani są uczęszczać regularnie na naukę, szanować urządzenia szkolne i stosować się do przepisów szkolnych i zarządzeń Dyrekcyi.

Dyrekcya zawiadamia rodziców lub opiekunów lub pracodawców w sposób odpowiedni, w regularnych odstępach czasu o postępach, pilności i zachowaniu się uczniów.

§ 12.

Uczniowie otrzymują przy końcu roku szkolnego świadectwa, w których uwidocznione będą zachowanie się ucznia i wynik jego nauki w szkole.

Wniosek Komisji przemysłowej wraz z wnioskiem r. m. Rottera przyjęto. (L. 1821) —

R. m. dr. Górski przypominając, że tutejszy **cech rzeźników i masarzy** jeszcze w kwietniu zeszłego roku wniósł petycję do Rady miasta o wydanie zakazu roznoszenia i sprzedaży mięsa po domach, oraz o przeniesienie sprzedaży późniejszego mięsa z placu św. Ducha do jatek poddominikańskich, uprasza Prezydium, aby wnioski Komisji przemysłowej w powyższej sprawie jak najrychlej Radzie miasta przedłożone być mogły.

Przewodniczący oświadcza, że sprawę tę przedłoży Prezydentowi miasta. —

Uchwalono **sprawę kolei Kraków-Kocmyrzów** wziąć pod obrady jako pierwszy punkt porządku dziennego.

Sekretarz Mgtu Grodyński po obszernem skreśleniu przebiegu całej sprawy imieniem Sekcyi I. wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) W częściowej reasumpey uchwały Rady miasta z dnia 17 lutego 1898 r. z powodu budowy kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów powziętej, zwalnia się p. Jakóba Judkiewicza, przedsiębiorcę budowy tej kolei, od obowiązku przeniesienia leja i prosektoryum bydłowego za uiszczeniem przez tegoż gminie miasta Krakowa ekwiwalentu pieniężnego w sumie 9800 koron.

2) Dla zupełnego wyrównania i zniesienia wszystkich, tak z uchwały Rady miasta z 17 lutego 1898 r. wynikających, jak i w toku budowy kolei powstałych wzajemnych pretensyj gminy m. Krakowa i p. Jakóba Judkiewicza, włącznie z ekwiwalentem wyżej pod 1) wspomnianym, tudzież z należyciami p. Jakóba Judkiewicza za wykonanie torów dowozowych do gazowni i rzeźni miejskiej, tak zewnątrz jak i wewnątrz tych zakładów, obok bezpłatnego odstąpienia gruntów miejskich, niżej pod 4) opisanych, wypłaci gmina miasta Krakowa p. Jakóbowi Judkiewiczowi sumę ryczałtową 13.000 koron i zakupi za 80.000 koron akcyj zakładowych kolei

Uczniowie nadzwyczajni mogą składać egzamin z przedmiotów, na które uczęszczali, i otrzymują na tej podstawie świadectwo postępu.

Uczniowie, opuszczający zakład podczas roku szkolnego, otrzymują wykazy frekwencyjne, w których potwierdza się jedynie, że uczęszczali do zakładu.

§ 13.

Szkoła zawodowa dla przemysłu reprodukcyjnego pozostaje pod bezpośrednim zarządem kierownika, mianowanego co 5 lat na wniosek Sekcyi szkolnej przez Radę m. Krakowa.

Nauczycieli powołuje na wniosek Dyrekcyi Sekcya szkolna Rady miasta.

§ 14.

Nauczyciele zgromadzają się w ciągu roku przynajmniej 4 razy, aby pod przewodnictwem kierownika omawiać tok nauki, frekwencyę i zachowanie się uczniów i t. d. Protokoły z obrad nauczycielskich mają być przedkładane Sekcyi szkolnej Rady miasta Krakowa.

Preliminarz wydatków.

Szkoła uzupełniająca:

1 sala rysunkowa urządzona kosztem około	400 kor.
1 „ wykładowa fizyki i chemii około	500 „
1 „ „ „ zwyczajna około	300 „
Razem jednorazowo	1200 kor.

Kraków-Koemyrzów po kursie *at pari*, a to po zupełnym wykończeniu przez p. Judkiewicza torów dowozowych do gazowni i do rzeźni miejskiej i po oddaniu przez tegoż gminie miasta Krakowa całego materiału z rozebranego prosektoryum bydłeczego pozostałego, tudzież za zrzeczeniem się ze strony p. Judkiewicza wszelkich pretensyj do gminy miasta Krakowa z tytułu budowy kolei lokalnej Kraków-Koemyrzów i torów przemysłowych do gazowni i do rzeźni miejskiej.

3) Tory przemysłowe do gazowni i do rzeźni miejskiej, o ile leżą w obrębie tych zakładów, stanowiąc będą własność gminy miasta Krakowa, przyczem postanawia się, że ustęp uchwały Rady miasta z 28 czerwca 1900 r. w sprawie budowy tych torów powziętej, opiewającej: „Towarzystwo kolei lokalnej Kraków-Koemyrzów będzie obowiązane utrzymywać zawsze te tory swoim kosztem, prowadzić będzie na nich ruch i przyjąć na siebie wszelką odpowiedzialność za prowadzenie tego ruchu“ — celem uniknięcia mylnego tłumaczenia, ma brzmienie: „Towarzystwo kolei lokalnej Kraków-Koemyrzów będzie obowiązane utrzymywać zawsze te tory swoim kosztem i prowadzić zawsze na nich ruch, tudzież przyjmie na siebie wszelką odpowiedzialność za prowadzenie tego ruchu“.

4) Zezwala się na zawarcie imieniem gminy miasta Krakowa kontraktu przeniesienia na własność przedsiębiorcy budowy kolei Kraków-Koemyrzów względnie Towarzystwa akcyjnego tej kolei, gruntów miejskich w Krakowie i w Grzegórkach położonych, w myśl uchwały Rady miasta z 17 lutego 1898 r., pod budowę kolei i stacyi przeładowniczej wiślanej przeznaczonych, na planie Budownictwa miejsk. z 27 listopada 1900 r. granicznymi, w gminie kat. Kraków L. 1 do 11 włącznie, a w gminie kat. Piaski-Grzegórzki granicznymi L. 1, 1a, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 23, 24, 121, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137 i 138 oznaczonych, w ilości 8350□^o, czyli 5 morgów 350□^o, tudzież na zeznanie imieniem gminy miasta Krakowa deklaracji wykreślenia ze stanu biernego realności lwh. 518 Dz. III. w Krakowie prawa zastawu dla sumy kaucyjnej 7500 zł, z powodu wykopu ziemi z gruntu miejskiego koło rzeźni miejskiej na podstawie deklaracji p. Jakóba Judkiewicza z dnia 2 maja 1899 na rzecz gminy miasta Krakowa zainstabulowanego.

Pracownia chemiczna, urządzenie (przez lat 5 po 600 kor.)	3000 kor.
Gabinet fizyczny urządzenie (przez lat 5 po 400 kor.)	2000 „
Pracownia fotograficzna (przez lat 10 po 1000 kor.)	10000 „
	15000 kor.
Ciemnica, sala do kopiowania, sala na zbiory	3200 kor.
Adaptacja	— kor.

Opał i światło	— kor.
Obsługa	700 „
Płace nauczycieli	3200 „
Kierownictwo	600 „
Środki naukowe	500 „
	4300 kor.

Szkoła zawodowa:

Kancelarya zarządu szkoły	400 kor.
Kierownictwo	300 „
Środki naukowe	500 „
Nauka	5000 „
	6200 kor.
	10500 kor.

5) Koszta kontraktu o grunt, stempli, należności przenosnej, o ile ta wymierzona będzie i wszelkie inne koszta z powodu transakcyi gruntowej powstałe, jakoteż wszelkie koszta z wystawieniem deklaracyi extabulacyjnej i wykreśleniem kaucyi 7500 zł. połączone, poniesie p. Jakób Judkiewicz w całości.

6) Do podpisania kontraktu i deklaracyi extabulacyjnej upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Beringera i dra Staniszewskiego.

7) Fundusz gazowni miejskiej zwróci funduszowi miejskiemu tytułem kosztów budowy toru do gazowni miejskiej sumę: 21.081 koron 62 hal.

8) Wydatek na pokrycie ryczałtu 13.000 koron, wyżej pod 2) wspomnianego, pokryty będzie z sumy 21.081 koron 62 hal. przez gazownię miejską funduszowi miejskiemu zwrócić się mającej, fundusz zaś na pokrycie wydatku, z zakupnem za 80.000 koron akcyj zakładowych połączonego, obmyśli Sekeya skarbowa.

9) Korzystając z prawa, uchwałą Rady miasta z 17 lutego 1898 r. i statutem kolei Kraków-Koemyrzów zastrzeżonego, wybierze Rada miasta jednego członka do Rady zawiadowczej tej kolei.

R. m. dr. Staniszewski do punktu pod 4) wniosków podaje następujący dodatek:

„W kontrakcie, którym przeniesiona zostanie własność gruntów powyżej oznaczonych pod budowę kolei lokalnej Kraków-Koemyrzów, względnie ustanowione zostaną służebności używania gruntu gminnego pod tor do gazowni i rzeźni, zastrzeżone być mają prawa gminy m. Krakowa, określone w uchwale Rady miasta z dnia 28 czerwca 1900 r., tudzież w ustępie 3-cim niniejszej uchwały, a dotyczące utrzymania i własności torów przemysłowych do gazowni i rzeźni miejskiej prowadzących, tudzież prowadzenia ruchu kolejowego na tychże torach“.

Wnioski Sekeya I. z dodatkiem r. m. dra Staniszewskiego przyjęto *en bloc*. (L. 82651/900). —

Na wniosek r. m. Epsteina do rady zawiadowczej Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej Kraków-Koemyrzów wybrano przez aklamacyę r. m. dra Staniszewskiego. (L. 51/pr.). —

Na wniosek r. m. Federowicza członkiem Komisji Muzeum Narodowego w miejsce ś. p. dra Karola Piemiążka wybrano przez aklamacyę r. m. dra Jordana. (L. 52/pr.). —

Imieniem Sekeya I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi: Rada miasta uchwali!

Rada miasta przyjmuje ofertę drukarni Związkowej w Krakowie z dnia 4 grudnia 1900 r., mocą której zobowiązała się dostarczać robót drukarskich dla gminy m. Krakowa w latach 1901, 1902 i 1903 po cenach w ofercie podanych i pod warunkami dla tej dostawy obowiązującymi.

Przyjęto bez dyskusyi. (L. 78287/901). —

Imieniem Komisji dla parcelacyi i sprzedaży gruntów pofortyfikacyjnych radca Mgtu Skrzyniarz wnosi: Rada miasta uchwali!

1) Na pismo p. e. k. Delegata Namiestnika w Krakowie z dnia 3 listopada 1900 L. 797/Del. w sprawie sprzedaży c. k. Rządowi gruntów miejskich na cele studyum rolniczego i zakładu weterynaryjnego odpowiedzieć, że Rada miasta Krakowa, przyjmując do wiadomości, że c. k. Rząd nie przystąpi do zakupna gruntu grupy Va

pod budowę zakładu weterynaryjnego, i godząc się na to, aby cena kupna gruntu grupy Vb i Vc dla studium rolniczego oznaczona była w kontrakcie nie według cen jednostkowych, lecz ryczałtowo, ob staje stanowczo przy wszystkich innych warunkach kupna-sprzedaży, poprzednio przez siebie podanych, a zatem i przy zastrzeżeniu, że na wypadek, gdyby c. k. Rząd w przeciągu lat czterech od dnia podpisania kontraktu nie rozpoczął budowy gmachu studium rolniczego, grunta powyższe powrócą na własność gminy miasta Krakowa za zwrotem zapłaconej przez c. k. Rząd ceny kupna, naturalnie bez procentów.

Rada miasta oświadcza zarazem, iż jeżeli c. k. Rząd do dni 60 gminy miasta Krakowa o przyjęciu tego zastrzeżenia nie zawiadomi, a następnie do dni 90 kontraktu nie zawrze i ceny kupna nie wypłaci, gmina m. Krakowa uważać będzie rokowania za zerwane, a siebie za zwolnioną z oferty.

2) O powyższej uchwale zawiadomić Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie na jego pismo z dnia 9 listopada 1900 L. 1691.

R. m. dr. Kasperek nie godzi się na wnioski Sekcyi I, o ile zakreślono w nich c. k. Rządowi termin do rozpoczęcia budowy, uważając, że warunek ten znacznieby utrudnił sprawę budowy studium rolniczego. Mowca wnosi, ażeby przyjąć ustęp pierwszy pod 1) wniosków Sekcyi I. aż do słów „nie według cen jednostkowych lecz ryczałtowo“ włącznie — zamiast zaś dalszych wyrazów wstawić wyrazy: „a żywiąc nadzieję, że Wysoki Rząd w interesie żywotnym Uniwersytetu jak najprędzej przystąpi według możności do budowy studium rolniczego, nie zakreśla wprawdzie Rządowi terminu ścisłego do rozpoczęcia budowy, w każdym jednak razie, gdyby ten grunt nie był użytym pod budowę gmachów dla studium rolniczego, tylko na inne cele, Rada miejska zastrzega sobie powrót do własności tych gruntów na rzecz miasta Krakowa, za zwrotem zapłaconej przez c. k. Rząd ceny kupna, jednak bezprocentowo“.

R. m. dr. Bujwid, Kwiatkowski, dr. Kohn i dr. Staniszewski popierają poprawkę r. m. dra Kasparka.

R. m. Rotter tłómaczy stanowisko i zapatrywanie Komisji dla parcelacji gruntów w tej sprawie.

Ustęp pierwszy wniosku pod 1) przyjęto z poprawką r. m. dra Kasparka.

Sprawozdawca prosi o zatrzymanie drugiego ustępu wniosku pod 1).

R. m. dr. Staniszewski oświadcza się przeciw określeniu terminów co do przyjęcia oferty i zawarcia kontraktu, gdyż w braku tych terminów, wejdą w zastosowanie terminu ustawowe.

Uchwalono ustęp drugi wniosku pod 1) opuścić.

Wniosek pod 2) przyjęto. (L. 74491/900). —

Imieniem Sekcyi I. dyr. Bud. miej. Wdowiszewski wniosł:

Rada miasta uchwali!

Rada miasta zatwierdza **projekt kanalizacji placu Dominikańskiego, ulicy Grodzkiej i Rynku głównego**, wypracowany przez Budownictwo miejskie w kwietniu 1900 r., i zezwała, aby koszt budowy tych kanałów, obliczony na sumę 17 600 koron, pokryty został z sumy 58.000 koron, przeznaczonej w budżecie 1900 r. na budowę kanału w ul. Garncarskiej.

Wniosek przyjęto bez dyskusji. (L. 58.166/900). —
Przewodniczący zamyka o godzinie 7 minut 15 wieczorem posiedzenie jawne, a zarządza tajne. —

Posiedzenie nadzwyczajne (149 w kad. XI.) z dnia 31 stycznia 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 37. Radcy miejscy: Biborski, dr. Doboszyński, Epstein, dr. Górski, Kroebł, dr. Leo, Łapiński, Nowacki, dr. Pareński, dr. Popiel, dr. hr. Potocki, Reiner, Rotter, Słęk, Tilles, dr. Weigel, hr. Wodzicki (17) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m. ks. kan Fox, dr. Lgocki i Stryjeński (3).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Sekretarz Rady odczytuje nadeszłe pisma:

1) **Czytelnia Towarzystwa Szkoły ludowej** o podwyższenie subwencji lub też udzielenie bezpłatnego lokalu.

Odesłano do Sekcyi IV. (L. 7931). —

2) Prośbę p. **Stanisława Byczkowskiego**, zarządcy areztów miejskich, o przyznanie wynagrodzenia za 13 lat nadobowiązkowej pracy i nadanie mu poborów służbowych urzędnika X. rangi.

Odesłano do Sekcyi III. (L. 5188). —

3) Prośbę **Anieli Bąkowej**, wdowy pozostałej po nadstrażniku akeyzowym, o udzielenie pensji wdowiej, względnie o udzielenie zapomogi.

Odesłano do Sekcyi III. (L. 5384). —

Przewodniczący podaje do wiadomości, że przed chwilą otrzymał **wynik spisu ludności z dnia 31 grudnia 1900 r.** w porównaniu ze spisem w r. 1890.

Wynik jest następujący:

Ludność cywilna według spisu w roku 1890	—	69.130
„ wojskowa „ „ „		5.471
	Razem	74.601

Przyrost od ostatniego spisu z roku 1880 do 1890 wynosił dla ludności cywilnej 9.300.

Ludność cywilna według spisu w r. 1900 84.862

Przyrost ludności cywilnej od roku 1890 wynosi 15.732 osób —

R. m. dr. Bujwid podając, że **władze wojskowe zamierzają niedaleko studzien wodociągowych w Bielanach zbudować fort**, przez co wodociąg byłby narażony na wielkie niebezpieczeństwo, wniosł:

Rada miasta uchwali!

„Pan Prezydent wystosuje pismo do Ministerstwa wojny, w którym zwróci uwagę na szkodliwość umieszczenia proponowanego fortu w pobliżu studzien wodociągowych. W razie zawleczenia epidemii tyfusu lub innej do fortu, na niebezpieczeństwo narażeni zostaną nie tylko mieszkańcy cywilni miasta, ale i załoga wojskowa, z niego wodę czerpiąca.

W razie wojny zaś fort taki, a z nim i wodociąg niechybnie byłby pierwszym celem pocisków nieprzyjacielskich dla zniszczenia dopływu wody do miasta“.

Nagłość sprawy uchwalono.

R. m. dr. Domański popiera wniosek, zaznaczając, że należałoby pierwszej wiadomości o budowaniu fortu w tem miejscu należyście sprawdzić.

R. m. dr. Kohn wyjaśnia, że sprawa ta już jest

zbadana, gdyż pochodzi z Dyrekcyi inżynierji a na miejscu dokonały już władze wojskowe w tym celu pomiarów.

R. m. ks. dr. Spis oświadcza się za sprawdzeniem tej wiadomości w drodze urzędowej.

R. m. dr. Styczeń zauważa, że gdyby wiadomość ta okazała się prawdziwą, to należałoby wysłać w tej sprawie deputację do Najjaśniejszego Pana i udać się o pomoc do Koła polskiego w Wiedniu.

Wniosek r. m. dra. Bujwida przyjęto. (L. 12762). —

R. m. dr. Seinfeld. zapytuje, czy prawdą jest, że **otwarcie wodociągu** nie może obecnie nastąpić z powodu, że nie opróżniono jeszcze kanały w Bielanach?

Przewodniczący wyjaśnia, że wspomniana przeszkoda jest już usunięta i że może już za kilka dni nastąpi otwarcie wodociągu. —

R. m. dr. Rothwein, uzasadniwszy nagłość sprawy, imieniem Komisji dla targowicy wnosi:

Rada miasta uchwala!

1) Poleca się Syndykowi miejskiemu, aby wniósł podanie do Sądu o **rozwiązanie kontraktu, zawartego z Ogólnym Związkiem hodowców i handlarzy bydła.**

2) W razie dostrzeżenia przez r. m. Beringera i inspektora Ekonomatu miej. Kułakowskiego znaczących uszkodzeń budynków, przeprowadzić dowód ze znawców ku wiecznej pamięci.

Przyjęto bez dyskusji. (L. 83576/900). —

Imieniem połączonych Sekcyj II, III i IV. r. m. dr. Styczeń wnosi:

Rada miasta uchwala!

1) Spełniając ostatnią wolę śp. Walerego Rzewuskiego*), Rada miasta uchwała **umieścić i utrzymywać**

Wyciąg z testamentu ś. p. Walerego Rzewuskiego z d. 22 lutego r. 1886 względnie r. 1888.

... Wychodząc z tej zasady, pragnąłbym, aby z pracą moją zebranego majątku mogła korzystać moja rodzina, potem zaś, aby majątek ten przeszedł na użytek publiczny i mógł posłużyć do dania młodzieży praktycznego klucza z tej lub owej nauki, której się stała poświęcić. Ostatnią więc wolą moją jest: Na domu moim pod Nr. 27 B. Dz. VI. ustanawiam użytkowanie tegoż przez przeciąg lat 10 na rzecz kochanej matki mojej, a gdyby ona, co nie daj Boże, przed upływem tego czasu umarła, na rzecz moich braci Stanisława i Lesława, w razie śmierci jednego przez drugiego w całości aż do upływu dziesięciolecia wykonywać się mające. Chociaż użytkowanie to zacznie się zaraz po mojej śmierci, to jednak 10 lat, na które ustanowione zostało, mają się zacząć liczyć dopiero od dnia, w którym legataryusz, któremu poniżej własność domu pod Nr. 27 Dz. VI. zapisuję, oświadczy, iż zapis mój przyjmuje, i o tem matkę moją i braci mych zawiadomi. Na domu moim pod Nr. 352 Dz. I. zapisuję dożywotnie użytkowanie tegoż dla matki mojej a po jej najdłuższem życiu dla braci moich Stanisława i Lesława, tak iż w razie śmierci jednego, użytkowanie całego tego domu, drugiemu przy życiu pozostałemu aż do śmierci przysłużyć będzie.

Własność domów, moich pod Nr. 27 B. Dz. VI. i Nr. 352 Dz. I. w Krakowie położonych, zapisuję gminie miasta Krakowa z tem przeznaczeniem i warunkiem: Po wygaśnięciu użytkowania na domu pod Nr. 27 B. Dz. VI., powyżej na przeciąg lat 10 ustanowionego, w domu tym ma być urządzoną i utrzymaną szkoła fotograficzna, jakiej potrzebę praktyczny rząd pruski uznał i jaka od lat kilku w Berlinie istnieje, a nad którą już w Wiedniu zaczęli się naradzać. Gdyby jednak gmina m. Krakowa uznała urządzenie szkoły fotograficznej za niepraktyczne, natedy w tymże domu albo ma być umieszczone Muzeum techniczno-przemysłowe Dra Baranieckiego, albo ma być utworzona praktyczna szkoła dziewcząt na wzór tej, jaka w Warszawie kosztem i staraniem hr. Plater urządzoną została, mająca na celu kształcić dziewczęta w zatrudnieniach praktycznych (rzemiosłach), w późniejszym ich życiu stały lub uboczny zarobek dać mogących. Dziewczęta niech będą

w rzeczywistości pod L. 27 Dz. VI. przy ul. Kolejowej Muzeum techniczno-przemysłowe imienia Dra Baranieckiego, które ma się rządzić statutem, uchwalonym przez Radę miasta dla Muzeum techniczno-przemysłowego.

Przy tem Muzeum ma być udzielana praktyczna nauka fotografii dla młodzieży religijj rzymsko-katolickiej według planu nauk, który Prezydent miasta z dobranymi przez siebie rzeczoznawcami ułoży.

2) Poleca się Magistratowi, aby pomieszczone obecnie na I. piętrze tej realności kursa praktycznych robót kobiecych św. Scholastyki stamtąd bezzwłocznie usunął i poczynił wszelkie potrzebne zarządzenia, aby z dniem 1 lutego br. rzeczzone Muzeum tamże umieszczone i nauka fotografii rozpoczęta została.

3) Na pokrycie wydatków, połączonych z przeniesieniem Muzeum, otwarciem praktycznej nauki fotografii, oraz z przeniesieniem praktycznych kursów do innego,

chowane jak dobre Polki, na nich bowiem polega przyszłość Ojczyzny, co zrozumiał i wypowiedział w swej mowie znakomity mąż niemiecki Bismark. Niech mają wiarę a będą mieć i nadzieję, niech umieją zapracować na utrzymanie dzieci, ubranie in i zrobić i ugotować, a dzieci będą je umiały czcić i szanować. Ponieważ jednak fotografia już zyskała prawo obywatelstwa w świecie, i jak bez druku bez niej obejść się nie będzie można, życzeniem i wolą moją jest, aby którakolwiek instytucja w domu wyrażonym wyżej w życie wejdzie, była w niej praktycznie nauczana fotografia, a nie mam tu na myśli jedynie portretowania, gdyż zastosowanie fotografii w życiu praktycznem jest wielkie, zarobek dać mogące, a z udoskonaleniem jej będzie coraz większe. W domu tym nie wolno będzie gminie miasta Krakowa nic innego umieścić, ani użyć go w innym celu, jak w jednym z trzech wyżej wymienionych.

Po wygaśnięciu dożywocia na domu pod Nr. 352 Dz. I. powyżej ustanowionego, dochody z domu tego stanowią mają fundusz dla zakładu w domu pod Nr. 27 B. Dz. VI. urządzić się mającego. W przeciągu czasu, przez który ustanowione powyżej dla rodziny mej użytkowanie domu pod L. 27 B. Dz. VI. trwać ma, będzie zadaniem gminy m. Krakowa uchwalili urządzenie zakładu jednego z powyż wymienionych rodzajów, przygotować plany w razie dobudowy, obmyśleć fundusze utrzymania i uchwalić zasadnicze statuta, którymi przysła instytucja ma się rządzić, tak, iżby najpóźniej w rok po ustaniu użytkowania domu pod Nr. 27 B. Dz. VI. dla rodziny mej ustanowionego, instytucja ta w domu tym mogła być faktycznie w życie wprowadzona. Jestem katolikiem i Polakiem, przeto nikt mi za złe nie weźmie, jeżeli postanawiam, że instytucja taka ma mieć charakter katolicki i język wykładowy polski po wszystkie czasy. Gdyby przeto najpóźniej w rok po wygaśnięciu użytkowania domu pod Nr. 27 B. Dz. VI. przez gminę miasta Krakowa, faktycznie urządzony i w życie wprowadzony nie został, natedy zapis mój domów pod Nr. 27 B. Dz. VI. i Nr. 352 Dz. I. w Krakowie wyżej na rzecz gminy miasta Krakowa działany, traci ważność i moc prawną, i na ten wypadek jako też na wypadek, gdyby gmina miasta Krakowa zapisu mego nie przyjęła, domy te pod Nr. 27 B. Dz. VI. i Nr. 352 Dz. I. w Krakowie zapisuję fundowanemu przez nieśmiertelnej pamięci Piotra Skargę Arcybractwu Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie a to z tem poleceniem, iż dochody z domów tych po ustaniu użytkowania dla rodziny mej ustanowionego płynące, obracane być mają na stypendya dla katolickiej polskiej czeladzi rzemieślniczej, z Krakowa rodem będącej, wybitniejsze zdolności okazującej, a to celem dalszego kształcenia się przez rok jeden w zawodzie swym poza granicami kraju, oraz na wsparcia dla takich stypendystów, jeżeli samoistny warsztat w kraju założyć chcieć będą a wykażą, iż rok nauki po za krajem w uczeiwej i korzystnej pracy przepędzili i postęp w zawodzie swym okazem swej pracy, któryby znawcy jako wzorowo wykonany uznali, udowodnią. — Również gdyby dopiero z biegiem czasu domy moje pod Nr. 27 B. Dz. VI. i 352 Dz. I. z pod przezuaczenia swego usunięte zostały, lub gdyby urządzona w nich instytucja naukowa straciła katolicki lub polski charakter, natedy także zapis ten mój dla gminy m. Krakowa uczyniony, za odwołany i nieważny ma być uważany, a własność domów pod Nr. 27 B. Dz. VI. i Nr. 352 Dz. I. w Krakowie przejdzie na rzecz Arcybractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie na cel wyżej wyrażony. —

mającego się wynająć lokalu, udziela Rada miasta do dyspozycji Prezydenta potrzebny kredyt, a sposób pokrycia obmyśli Sekceja skarbową.

Sprawozdawca oświadcza, że w razie pojawienia się praktyczniejszego wniosku, przy wniosku połączonych Sekceji nie będzie obstawał.

R. m. dr. Bandrowski, nie godząc się na wniosek połączonych Sekceji, wnosi: .

Rada miasta uchwala!

Spełniając ostatnią wolę ś. p. Walerego Rzewuskiego, Rada miasta uchwala:

1) **Zaprowadzić w rzeczywistości przy ul. Kolejowej L. 27 b) z dniem 1 lutego 1901 r. i utrzymywać szkołę praktyczną dla dziewcząt** na wzór tej, jaka w Warszawie kosztem i staraniem hr. Platerowej urządzoną została, a to pod nazwą: „Szkoła rzemieślnicza dla kobiet imienia Józefy z Szyszkowskich Rzewuskiej“.

2) Ponieważ obecne kursa robót kobiecych, przy szkole wydziałowej żeńskiej św. Scholastyki istniejące, odpowiadają w zupełności szkole hr. Platerowej, przeto Rada miejska oddziela te kursy od szkoły wydziałowej żeńskiej św. Scholastyki i tworzy z nich osobną w ustępie 1-szym wspomnianą szkołę rzemieślniczą dla kobiet imienia Józefy z Szyszkowskich Rzewuskiej.

3) Język wykładowy w szkole jest polski. Szkoła ma charakter katolicki i rządzić się będzie statutem, dotychczas dla kursów robót kobiecych przy szkole św. Scholastyki obowiązującym, z następującymi uzupełnieniami:

a) Dla uczenia wyznania katolickiego wprowadza się jako przedmiot obowiązkowy, naukę religii katolickiej w 1 godzinie tygodniowo, nadto ćwiczenia religijne.

b) Jako przedmiot obowiązkowy ma być dodana nauka praktycznej fotografii, a to w 1 godzinie tygodniowo dla każdego działu robót.

c) Ma być urządzoną wspólna pracownia dla wszystkich działów robót.

R. m. dr. Kasparek popiera wnioski r. m. dra Bandrowskiego.

Wniosek r. m. Kwiatkowskiego o zamknięcie dyskusji upadł.

R. m. ks. dr. Bukowski podaje następujący dodatek do wniosku r. m. dra Bandrowskiego: „Szkoła robót kobiecych imienia ś. p. Józefy z Szyszkowskich Rzewuskiej powierzona zostanie SS. Felicjankom w myśl złożonej przez nie deklaracji“.

R. m. Bartoszewicz, popierając wnioski r. m. dra Bandrowskiego, zauważa, że postąpienie w myśl wniosku r. m. ks. dra Bukowskiego byłoby ominięciem woli testatora.

R. m. dr. Jordan, zgadzając się na wnioski r. m. dra Bandrowskiego, podaje dodatek:

„Rada miasta zastrzega sobie prawo dalszego uzupełniania tej szkoły“.

R. m. dr. Paszkowski, popierając wnioski r. m. dra Bandrowskiego, oświadcza się przeciw dodatkowi, podanym przez r. m. ks. dra Bukowskiego i dra Jordana, uważając je za szkodliwe.

R. m. dr. Jordan wobec wywodów poprzedniego mówcy dodatek swój cofa.

Na wniosek r. m. dra Kohna uchwalono dyskusję zamknąć.

Poprzednio zapisany do głosu r. m. Chyliński oświadcza, że podanego przez siebie na posiedzeniu połączonych Sekceji wniosku powierzenia tej szkoły SS. Felicjankom obecnie nie podtrzymuje i zgadza się w zupełności na wnioski r. m. dra Bandrowskiego.

Wniosek połączonych Sekceji upadł.

Wniosek dra Bandrowskiego przyjęto.

Dodatek r. m. ks. dr. Bukowskiego upadł.

R. m. dr. Propper wnosi: Rada miasta upoważnia p. Prezydenta, aby jej uchwałę, zapadłą w sprawie fundacyi śp. Rzewuskiego, natychmiast, jeszcze dzisiaj, wprowadził w życie.

Wniosek r. m. dr. Proppera przyjęto (L. 8946).—

Przewodniczący z powodu, że na porządku dziennym tajnego posiedzenia umieszczone są ważne sprawy, zamyka o godzinie 7 minut 20 wieczorem posiedzenie jawne i zarządza tajne. —

Posiedzenie zwyczajne (150 w kad. XI.) z dnia 7 lutego 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 35. Rady miejscy: Biborski, dr. Doboszyński, ks. kan. Fox, Fritsch, dr. Górski, Kroebel, dr. Leo, Nowacki, dr. Pareński, dr. hr. Potocki, Rotter, Słęk, Tilles, dr. Weigel, hr. Wodzicki (15) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m.: Epstein, dr. Jordan, dr. Lgocki, dr. Propper, Rząca, Strzyeński, dr. hr. Tarnowski (7).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

R. m. dr. Seinfeld zapytuje:

1) czy Komisya gazowa ułożyła już instrukcję, określającą zakres działania tej Komisji?

2) czy przygotowano już regulamin wyborczy dla wyborców do Rady miasta?

Co do pierwszego punktu interpelacyi wyjaśnia Przewodniczący, że instrukcyi dla komisji gazowej z powodu braku czasu jeszcze nie wypracowano, nastąpi to, gdy Komisya załatwi kilka spraw ważnych a nagłych.

Co do drugiego punktu udziela wyjaśnienia radca Mgtu dr. Schlichting, podając do wiadomości, że regulamin wyborczy jest już ułożony i w każdej chwili może być przedłożony Sekceji III. —

Z porządku dziennego imieniem Sekceji I. i III. radca Mgtu Skrzyński wnosi:

Rada miasta uchwala!

1) Rada miasta zezwala Kongregacyi kupieckiej na odbywanie tymczasowo posiedzeń w obecnym ratuszu miejskim (w gmachu Magistratu) w jednej z większych sal Magistratu, nie wyłączając sali obrad Rady miasta, o ile taka sala będzie do dyspozycyi, za poprzednim zawiadomieniem o każdym posiedzeniu Prezydium miasta na 24 godzin naprzód.

2) Rada miasta zgadza się, aby w przebudować się mającym gmachu Magistratu, jedna ze sal, którą Kongregacya kupiecka odpowiednio własnym kosztem udekoruje, nosiła nazwę: „Izba kupiecka“, i zapewnia Kongregacyi kupieckiej użytkowanie tej sali na odbywanie posiedzeń i przechowywanie aktów swych z zastrzeżeniem jednak, że przez to Kongregacya żadnych

praw do tej sali nie nabędzie i że pozwolenie na używanie tej sali na powyższe cele może być każdej chwili odwołane.

Wniosek przyjęto. (L. 24880/900). —

R. m. Schwarzwald wnosi, aby wziąć pod obrady sprawę, zamieszczoną na porządku dziennym pod punktem XI.

Wniosek r. m. Schwarzwalda przyjęto.

Imieniem Komisji przemysłowej radca Mgtu Buczkowski wnosi:

Rada miasta uchwali!

Stypendium z fundacji ś. p. Ludwika Michalskiego, (przeznaczone dla kształcenia się rękodzielników za granicą albo w jednym ze wzorowych zakładów rękodzielniczych w kraju) w kwocie po 480 koron przedłuża się na rok 1900/1901:

1) Tadeuszowi Pietrzykowskiemu, czeladnikowi ślusarskiemu,

2) Wilhelmowi Pichlowi, litografowi,

3) Ludwikowi Niedzielskiemu, czeladnikowi stolarskiemu,

4) Kazimierzowi Tyrkalskiemu, czeladnikowi ślusarskiemu,

5) Władysławowi Tychemu, czeladnikowi ślusarskiemu,

pod warunkami wyszczególnionymi w akcie fundacyjnym i w regulaminie dla stypendystów.

Wniosek przyjęto bez dyskusji. (L. 82031/900). —

Imieniem Sekcji IV. i II. radca Mgtu Buczkowski wnosi:

Rada miasta uchwali!

Zgromadzeniu XX. Augustyanów w Krakowie na Kazimierzu przyznaje się **zasilek na restaurację kościoła św. Katarzyny** w kwocie 20.000 koron począwszy od roku 1901 w dziesięciu ratach rocznych po 2000 koron i poleca się Wydziałowi obrachunkowemu, aby raty po 2000 koron wstawił do budżetu lat 1901 — 1910. (L. 72880/900). —

R. m. dr. Ponikły wnosi, by wnioski obejmujące przyznanie subwencji, zamieszczone na porządku dziennym posiedzenia ad II., III., IV., V., VI., VII., VIII. i IX., odstąpić Komisji budżetowej.

R. m. dr. Popiel popiera wniosek r. m. dra Ponikły zauważając, że ogólna suma subwencji, które dzisiaj mają być uchwalone, przenosi kwotę 71 000 kor.

R. m. dr. Kasparek zaznacza, że wedle wniosków przedłożonych, do tegorocznego budżetu wejdą tylko raty większych subwencji, a nie pełne ich kwoty, oświadcza się tedy za nieodsyłaniem tych spraw do komisji budżetowej.

R. m. ks. dr. Spis zauważa, że Komisja budżetowa nie jest upoważniona wciągać do budżetu tych subwencji, których Rada miasta jeszcze nie uchwaliła.

R. m. dr. Staniszewski zauważa, że w razie nieuwzględnienia której subwencji przez Komisję budżetową i niewstawienia jej do budżetu, Rada miasta nie miałaby już sposobności orzekać, czy chce udzielić tej subwencji, czy też nie.

R. m. dr. Kohn popiera wniosek r. m. dr. Ponikły.

R. m. Bartoszewicz sprzeciwia się wnioskowi r. m. dr. Ponikły.

Na wniosek r. m. dr. Seinfeldy uchwalono zamknąć dyskusję.

R. m. ks. dr. Bukowski oświadcza się za merytorycznym załatwieniem spraw o subwencje, zamieszczonych na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia.

R. m. dr. Wechsler odmawia kompetencji Komisji budżetowej do załatwienia tych subwencji, których wypłata rozłożona jest na kilka lat.

R. m. Beringer, podnosząc zły stan funduszków Gminy, popiera wniosek r. m. dr. Ponikły.

Sprawozdawca zauważa, że od przyznania teraz subwencji na restaurację kościoła św. Katarzyny zależy udzielenie takiejże subwencji przez c. k. Rząd i kraj.

Wniosek r. m. dra Ponikły przyjęto. —

Imieniem Sekcji I. i II. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwali!

Przyznaje się **kredyt dodatkowy** w kwocie 900 koron dla Działu VI. poz. 4. budżetu 1900: „**Utrzymanie brzegów Wisły i Rudawy**“.

Przyjęto bez dyskusji. (L. 59398/900). —

Imieniem Sekcji I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwali!

Umorzyć jako nieściągalną resztę należności w kwocie 425 kor. 32 h. przypadającą gminie m. Krakowa z powodu uznania za pustkę, zburzenia i sprzedaży realności lk. 229 Dz. VIII w Krakowie.

Przyjęto bez dyskusji. (L. 18362/900). —

Imieniem Sekcji II. radca Mgtu Felkel wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) W wykonaniu uchwały Rady miasta z dnia 17 lutego 1898 r. i z dnia 17 stycznia 1901 r.: **zakupić za 80.000 koron akcyj zakładowych kolei lokalnej Kraków-Kocmyrzów** po kursie *à pari* za gotówkę z funduszu amortyzacyjnego.

2) Wydaną gotówkę 80.000 koron fundusz obrotowy miejski zwróci funduszowi amortyzacyjnemu w 10 równych ratach rocznych, z góry płatnych począwszy od r. 1901 po 8000 koron za opłatą 4% od kapitału do spłaty przypadającego.

3. Poleca się Wydziałowi obrachunkowemu, aby raty na spłatę kapitału i przypadający procent wstawił do budżetu funduszu obrotowego miejskiego przez lat 10, począwszy od r. 1901.

R. m. Beringer wnosi poprawkę, aby pierwszą ratę wstawić dopiero do przyszłorocznego budżetu.

Wniosek Sekcji II. z poprawką r. m. Beringera przyjęto (L. 4271). —

R. m. dr. Rothwein, uzasadniwszy nagłość sprawy, wnosi:

Rada miasta uchwali!

Zatwierdza się **umowę o prowizoryczne otwarcie ruchu na torze przemysłowym do rzeźni miejskiej**, zawartą w dniu 7 lutego 1901 r. z c. k. Dyrekcją kolei państwowej w Krakowie przez r. m. Wandalina Beringera i dra Leona Rothweina, działających imieniem gminy miasta Krakowa.

Sprawozdawca odczytuje osnovę umowy załączonej do niniejszego protokołu i jego część integralną stanowiącej*).

*) § 13 Haftung.

Bei allen, etwa in Ausübung der Benützung der Industrie-Geleise-Aulage von Seite der Organe des Industrie-Etablissements und aus Verschulden derselben vorkommenden körperl-

Po uchwaleniu nagłośności sprawy w dyskusji zabierają głos r. m. dr. Paszkowski, dr. Domański, Kwiatkowski, Prezydent miasta, dr. Staniszewski, dr. Rosenblatt i sprawozdawca.

Wniosek r. m. dr. Rothweina przyjęto. (L. 7232). —

Imieniem Prezydium i Sekcyi II. rada Mgtu Goliński wnosi:

Rada miasta uchwala!

1) **Koszta pogrzebu ś. p. dr. Karola Pieniązka, I.** wiceprezydenta miasta w kwocie 2527 kor. 40 hal. pokrywa się z funduszu Gminy.

2) Na ten cel przyznaje się kredyt dodatkowy dla Działu XIV. poz. 6 budżetu 1900 r. w kwocie 2527 kor. 40 hal.

R. m. dr. Popiel zauważa, że koszta pogrzebu są za wysokie.

Przewodniczący wyjaśnia, że koszta pogrzebu przenoszą tylko o kilkadziesiąt koron więcej koszta pogrzebu ś. p. dr. Faustyna Jakubowskiego.

Wniosek Prezydium i Sekcyi II. przyjęto. (L. 30/pr). —

Przystąpiono do **wyboru jednego delegata na kongres miast we Wiedniu.**

R. m. dr. Kasparek wnosi, aby nie wybierać trzeciego delegata, zważywszy, że obecność dwóch delegatów na zjeździe wystarczy.

Wniosek r. m. dr. Kasparka przyjęto. (L. 5354). —

Członkiem Rady zawiadowczej Towarzystwa tramwajowego wybrano I. wiceprezydenta **dra Juliusza Leo**, pod warunkami, pod jakimi był wybrany ś. p. dr. Karol Pieniązek. (L. 12638). —

Imieniem Sekcyi I. i II. dyrektor Bud. miejsk. Wdowiszewski wnosi:

Rada miasta uchwala!

chen Verletzungen oder Tötungen von Personen, sowie bei Beschädigungen der Fahrtriennummern (Ladeutensilien und Decktücher) und des Bahnbestandes oder des Besitzthumes den Anrainer, wofür eventuell die Localbahn Krakau-Kocmyrzów oder die k. k. österr. Staatsbahnen nach dem Gesetze aufzukommen hätten, sichert die Stadtgemeinde in Krakau der Localbahn Krakau-Kocmyrzów bezw. den k. k. österr. Staatsbahnen für jeden, wie immer gearteten, denselben daraus zugehenden Nachtheil, beziehungsweise geleisteten Ersatz volle Klag- und Schadloshaltung zu, sofern die Ereignung oder der Schaden innerhalb der Einfriedung des Industrie-Etablissements erfolgen sollte und haftet hiefür unbeschränkt mit ihrem beweglichen und unbeweglichen Vermögen. Bei obiger Voraussetzung obliegt unter allen Umständen der Stadtgemeinde Krakau die Beweislast dafür, dass die Ereignung resp. der Schaden, ohne ihr Verschulden, oder ohne ein Verschulden derjenigen Personen eingetreten sei, deren sie sich in Ausübung der Benützung der betreffenden Anlage bedient hat, und es gilt, insoweit dieser Beweis nicht erbracht ist, die Vermuthung, dass im concreten Falle das Verschulden der Stadtgemeinde in Krakau oder ihren Organen zur Last fällt.

Bei gemeinsamen Verschulden von Seite der Bahnbediensteten und der Organe des Industrie Etablissements wird der Schaden im Verhältnisse des Verschuldens, und wenn sich dieses nicht ermitteln lässt, zu gleichen Theilen getragen.

Für die ausserhalb der Einfriedung des Industrie-Etablissements erfolgte Ereignung oder Schaden kommt die Stadtgemeinde keinesfalls auf (§ 1304 a. b. G. B.).

Weiters erklärt die Stadtgemeinde in Krakau hiermit ausdrücklich auf alle wie immer gearteten Ersatzanprüche für Schaden, welche den von der Stadtgemeinde in Krakau hergestellten oder herzustellenden baulichen Anlagen aus Anlass des Bestandes und Betriebes der Industrie-Geleise-Anlage innerhalb der Einfriedung des Industrie-Etablissements erwachsen sollten zu verzichten.

Im Übrigen haben die Bestimmungen zu gelten, welche mit dem definitiven Vertrag werden aufgenommen werden.

Na **koszta przestawienia muru przy probostwie św. Krzyża** udziela się w Dziale XIV. 6. (wydatki nieprzewidziane) budżetu na r. 1900 kredyt w kwocie 1400 kor.

Przyjęto bez dyskusyi. (L. 9127). —

Imieniem Sekcyi III. rada Mgtu dr. Schlichting wnosi

Rada miasta uchwala!

Odmawia się prośbie **Adolfa Pfeffera** o przyznanie mu odszkodowania w kwocie 300 złr. za skonfiskowane w r. 1889 przez Magistrat 31 worków otrąb. Z uwagi jednak, że zarządzenie konfiskaty zostało na rekurs Adolfa Pfeffera przez c. k. Namiestnictwo uchylone, Rada miasta zastrzegając się, iż nie ma prawnego obowiązku do odszkodowania, udziela w drodze łaski Adolfowi Pfefferowi wynagrodzenie za poniesioną szkodę w kwocie 200 kor. Na pokrycie tego wydatku uchwała się kredyt dodatkowy dla Działu XIV. poz. 4. budżetu.

R. m. dr. Staniszewski zauważa, że jeżeli pretensya Pfeffera jest słuszna, to należy mu wypłacić całe odszkodowanie, jeżeli zaś pretensya ta nie jest uzasadnioną, to mu się nie należy.

R. m. dr. Paszkowski sprzeciwia się wnioskowi Sekcyi III. uważając za niebezpieczny precedens na przyszłość przyznawania przez Radę miasta odszkodowania w drodze łaski.

R. m. dr. Rothwein przedstawivszy przebieg całej sprawy popiera wniosek Sekcyi III.

R. m. Bartoszewicz oświadcza się przeciw wnioskowi Sekcyi III.

R. m. dr. Seinfeld uważając, że Pfefferowi należy się zupełne odszkodowanie, wnosi, aby Rada miasta tytułem odszkodowania przyznała mu kwotę 600 kor.

Wniosek r. m. dr. Seinfelda upadł.

Wniosek Sekcyi III. upadł. (L. 12410/99). —

Imieniem Komisji archiwalnej i Sekcyi II. r. m. dr. Staniszewski wnosi:

Rada miasta uchwala!

Na **wydawnictwo źródeł dziejowych, odnoszących się do Krakowa i okolicy, jako na wydawnictwo Archiwum m. Krakowa** udziela się podobnie jak w roku zeszłym jednorazowo kwotę 1000 kor., któryto wydatek należy wstawić do budżetu roku 1901 w Dziale XI. „wydatki nadzwyczajne“.

Przewodniczący dla braku kompletu zamyka o godzinie 7 minut 40 wieczorem posiedzenie. —

Posiedzenie nadzwyczajne (151 w kad. XI.) z dnia 13 lutego 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 31. Rady miejscy: Biborski, Bujański, dr. Górski, dr. Horowitz, dr. Doboszyński, Epstein, ks. kan. Fox, Kroebl, dr. Leo, Nowacki, dr. Pareński, dr. hr. Potocki, Rotter, Słęk, Tilles, dr. Weigel, hr. Wodzicki (17) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m. dr. Bandrowski, Chmurski, dr. Kohn, Landau, dr. Lgocki, Łapiński, Stryjeński, dr. Styczeń, dr. Tarnowski (9).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Przewodniczący zagał posiedzenie następującymi słowami:

„Sprawa, która Szanowną Radę przez 10 kadencyj zajmowała, dobiegła końca. Oddawna oczekiwany przez mieszkańców wodociąg zbudowany został, a oddanie go na użytek publiczny już tylko od powzięcia przez Szanownych Panów odnośnych uchwał zależy. Jestto jedna z największych i najkosztowniejszych budowli, jakie Gmina nasza kiedykolwiek podejmowała, a najpotrzebniejsza ze wszystkich, jakiej miastu naszemu brakowało.

Wodociąg nie jest w mieście naszym nowem urządzeniem, bo Kraków już w wieku XIV. miał doprowadzoną wodę; dokumenta bowiem miejskie świadczą, że już w r. 1327 woda była sprowadzoną do miasta; z rachunków zaś po rok 1400 sięgających widać, że woda, do domów doprowadzoną była. Z upadkiem miasta zniszczonego przez Szwedów w r. 1657 zniszczył i wodociąg. Rząd wolnego miasta, który niejednem dobrem urządzeniem się upamiętnił, nie przepomniał też i o wodociągu. Jakoż między rokiem 1820 — 1827, za rządów prezesa Senatu, wojewody Stanisława Wodzickiego, były opracowane projekta wodociągu ze źródeł w Chełmie, Olszanie, Bronowicach wielkich, Toniach i Marszowcu, lecz żaden do wykonania nie przyszedł, jak się zdaje z braku potrzebnych funduszy. Po przerwie blisko 40-letniej dopiero w okresie samorządu, pierwszy prezydent miasta dr. Dietl, w przemówieniu swem programowem na pierwszym posiedzeniu Rady w dniu 31 października 1866 r. wypowiedzianem, wyliczając potrzeby miasta, wymienił z naciskiem, że przedewszystkiem sprowadzenie obfitej wody źródlanej a bodajby i rzecznej do miasta, jest koniecznem dla zdrowia i wygody mieszkańców. Zaraz też po objęciu urzędowania polecił Budownictwu miejskiemu sporządzenie projektu na sprowadzenie wody z Wisły. Do rozpoznania tego projektu zażądał dr. Dietl od Rady w dniu 6 października 1870 r. wydelegowania komisji, złożonej z 6 radców i 4 obywateli z poza Rady. Pierwszą tę komisję wodociągową składali z Rady r. m. Rzewuski, Zieleniewski, Rydzowski, Brzeziński, Aleksandrowicz i przemawiający; z poza Rady Kurtz, Makowski, Kołodziejski i Żebrowski. Oprócz jednego nie było danem wszystkim doczekania się wodociągu. Pierwotną myślą dra Dietla było, aby koszt wodociągu ograniczyć do kwoty 600.000 zł. Gdy jednak projekt Budownictwa nie znalazł przyjęcia, polecono ówczesnemu referentowi technicznemu komisji, ś. p. Kołodziejskiemu, aby w odległości 2 mil od miasta wyszukał wodę. Zachęcił zaś do tego kroku prezydent Komisję temi słowy: „Nie zrażajcie się Panowie wielkimi kosztami, jakie pociągnie za sobą urządzenie wodociągów, bo koszta przeminą, korzyści zaś będą wieczne“. Gdy jednak żadne w dwumilowej odległości znajdujące się źródło nie dawało odpowiedniej ilości wody, posunięto się w poszukiwaniach w odleglejsze okolice, powierzając badania i referat śp. drowi Lutostańskiemu, następnie śp. Władysławowi Klugerowi, a wreszcie drowi Domańskiemu.

Przez lat 30 pracowała Komisya, zmieniając skład swój w miarę odnawiania się Rady co trzechnie. Poświęcili się więc tej sprawie w różnych kadencyach, biorąc udział w przewlekłych i nużących obradach Rady: Aleksandrowicz, dr. Bandrowski, Bereźnicki, Beringer, Biason, Biborski, Birnbaum, Brzeziński, prof. Bujwid, Chęciński, dr. Domański, Federowicz, prof. Grabowski, dr. Hajdukiewicz, dr. Horowitz, dr. Faustyn Jakubow-

ski, Jawornicki, John, dr. Jordan, Kieszkowski, Knaus, dr. Kohn, dr. Kopff, Łapiński, Matusiński, Mirtenbaum, Muczkowski, Nowacki, dr. Oettinger, dr. Pareński, dr. Stanisław Paszkowski, dr. Propper, dr. Pieniążek, dr. Ponikło, Rotter, dr. Rosenblatt, Rydzowski, Rzewuski, Słęk, Słonecki, Szancer, prezydent dr. Szlachtowski, dr. Warschauer, dr. Weigel, hr. Wodzicki, Zaremba i Zieleniewski.

Pracowali przy pomocy techników i znawców, zapraszanych z poza Rady, którymi byli: prof. dr. Alth, prof. Bortnik, inżynier Brochocki, prof. dr. Browicz, inżynier Chrzęszczewski, prof. Horoszkiewicz, radca Ingarden, Kluger, Kołodziejski, dr. Lutostański, radca Matula, starszy inżynier Möser, prof. dr. Olszewski, inspektor kolejowy Postulka, radca Józef Saare, inżynier Schramm, prof. dr. Stopezański, prof. dr. Szajnocha, radca górniczy Walter i prof. dr. Zaręczny.

Z wojskowości: feldmarszałek - porucznik hr. Geldern-Egmont, pułkownicy Keil, baron Leitner, Noë, baron Schalles, Stipanowicz; kapitanowie: Cerwa i Gologórski.

Wszyscy z całą życzliwością popierali prace Komisji. Wymieniam wszystkich, pragnąc tem wyrazić żyjącym podziękowanie, zaś rodzinom tych, których śmierć z pośród nas zabrała, dać dowód uznania ich pracy.

W ciągu tego czasu przedkładane były Komisji rozmaite projekty, oparte na wodzie źródlanej, rzecznej i gruntowej, wreszcie na wodzie ze studni artezyjskiej. I tak przedkładali projekty z wodą rzeczną: Gabryeli (2), Barański (1), St. George (1), Kołodziejski (7), Tow. Berlińskie (2), Lutostański (2), Tuszyński (1), Ankieta Tow. Technicznego (1); z wodą gruntową: St. George (1), Kołodziejski (3), Jucker (1), Lutostański (5), Ingarden (1), Tuszyński (1); z wodą źródlaną: Kołodziejski (1), Jucker (1), Lutostański (2); z wodą ze studni artezyjskiej: Brochocki (1)

Nie polegając ani na zdaniu własnem, ani też techników-rodaków, zasięgała Komisya opinii i rady znakomitych techników i znawców wodociągowych obcych, jak: Friedrich, Salbach, Lueger, Grahn, Oesten i Gruber.

Zarzucano w ciągu tego czasu nieraz Komisji zbyt powolne działanie. Jeżeli się jednak zważy, z jednej strony wielką odpowiedzialność, jaka na niej ciążyła, a z drugiej ostrożność konieczną, z jaką jej postępować wypadało w wyborze mającego się przedłożyć Radzie do przyjęcia projektu, to taki zarzut trafić jej nie może. Im bowiem odleglejsze były wody, które do użycia zalecano, tem koszt wodociągu stawał się wyższym, z tem też większą ostrożnością i oględnością rozbiierać trzeba było projekta, mając na względzie tak smutne doświadczenie Wiednia co do obfitości i trwałości źródeł, jak i niezamożność miasta naszego. Te też były przyczyny, dla których od użycia źródła w Regulicach odstąpiono.

Po zwalczeniu nieufności do wód gruntowych, których badanie aż do owej chwili było nieomal zaniedbane, rozpoczęła Komisya, złożona z pp. Bujwida, Chrzęszczewskiego, Domańskiego, Ingardena, Rottera i Zaręcznego, pod przewodnictwem prof. dr. Browicza, poszukiwania w tym kierunku, której też za szybkie i energiczne przeprowadzenie badań uznanie się należy. Wystąpiła też Komisya przed Radą już w dniu 26 maja 1898 r. z wnioskiem wykonania wodociągu z wód

gruntowych w Bielanych i Budzynie znalezionych, który też uchwalono. Największe uznanie należy się p. radcy Ingardenowi, tak za badanie wód gruntowych, jak za sporządzenie nader dokładnego kosztorysu i za gorliwe, nader pilne i ostrożne prowadzenie robót. (Oklaski!).

Niemniejszą też wdzięczność winniśmy Komitetowi wykonawczemu złożonemu z pp. śp. dr. Karola Pieniążka, Chruszczewskiego, Rottera, Beringera, Nowackiego, Biborskiego i Saarego, którzy z życzliwością, uznania godną, swą wiedzę, czas i trud Gminie poświęcali. (Oklaski!). Przemysłowcom, fabrykom i zakładom przemysłowym, które dla wodociągu roboty dostarczały, a które bez zarzutu wykonywały, jak: Rumpel i Waldeck, Meus i Górski, Märky, Bromowski i Schulz buty w Koenigraetzu, Zieleniewski, arekksiążca fabryka w Cieszynie, ks. Ogińska, Liban, Niedzielski, Habrzyk, Kowalski, Szczerbiński, Sulikowski, Krotowski, Kozłowski, Szczerbuła, Górecki, Peterseim, Jakubowski i Jarra, Koenig, wyrażam tu podziękowanie.

Budowa ukończoną została. Możliwość jej wykonania zawdzięczamy Wys. Sejmowi, Wydziałowi Krajowemu i c. k. władzom rządowym, którym też tu publicznie w imieniu Gminy wdzięczność wyrażam. (Oklaski!).

Ale w pierwszym rzędzie należy się wdzięczność temu, który raczył w łasce swej udzielić sankcyi ustawom nam potrzebnymi i który imię swe wodociągowi najlaskawiej nadać pozwolił. Dajmyż więc wyraz naszym uczuciom wdzięczności, wznosząc okrzyk: Najjaśniejszy Pan, Cesarz i Król Franciszek Józef I. niech żyje! (Rada powstała z miejsc i powtórzyła okrzyk trzykrotnie)

Następnie imieniem Komisji wodociągowej r. m. dr. Rosenblatt wnosi:

Rada miasta chwali!

1) **Rada miasta**, przyjmując do wiadomości wyniki chemicznych i bakteryologicznych badań wody, oraz wynik Komisji kolaudacyjnej, **uchwała otworzyć i puścić w ruch wodociąg miejski imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w dniu 14 lutego 1901 roku** *).

*) Uroczystość otwarcia wodociągu w dniu 14 lutego 1901 roku rozpoczęło o godz. 9 rano dziękczynne nabożeństwo w kościele N. P. Maryi, które odprawił Przewielebny ks. infułat Krzeziński. Na nabożeństwie obecni byli: Rada miejska w pełnym komplecie z prezydentem Friedleinem na czele, głównodowodzący generał Albori wraz z generalicyą i sztabem, c. k. radca dworu i delegat namiestnictwa Kazimierz Laskowski, Zenon Korotkiewicz c. k. dyrektor Policji, J. E. Maciej Czyszczan, prezydent sądu krajowego wraz z wyższymi urzędnikami, Uniwersytet ze swoimi przedstawicielami, delegaci Towarzystwa technicznego krakowskiego, Reprezentacya c. k. Starostwa górniczego, kolei państwowej i północnej, c. k. urzędu poczt i telegrafów, wreszcie przedstawiciele wszystkich biur Magistratu i całe biuro wodociągowe wraz ze swoim naczelnikiem, nadinżynierem p. R. Ingardenem.

Po nabożeństwie udali się wszyscy obecni na Rynek, gdzie dokonał ks. infułat Krzeziński aktu poświęcenia jednej ze studzienek miejskich, na ten cel udekorowanej. Na słupach otaczających studnię powiewały chorągwie o barwach narodowych z herbami Rzeczypospolitej i miasta Krakowa. Podczas samego poświęcenia i modlitw otwarto hydranty nadziemne około Sukiennic, które utworzyły do 20 metrów wysokie fontanny, wyrzucając z siebie tężowe smugi przy 16 stopniowym mrozie.

Po skończonym akcie poświęcenia udała się Rada miejska wraz z zaproszonymi gośćmi do Bielanych, gdzie po poświęceniu całego zakładu maszyn przez ks. kanonika Spisa, kierownik budowy R. Ingarden po uroczystej przemowie oddał cały wodociąg w ręce J. W. P. Prezydenta, który przeciał wstążkę przy kole zamachowym i puścił w ruch maszyny.

Całą uroczystość poświęcenia wodociągu zakończono w Bielanych skromnym śniadaniem. —

2) Obowiązek opłaty wodociągowego podatku gminnego, ustanowionego w § 6 ustawy krajowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. L. 94 Dz. u. kr. i §§ 16 i 17 przepisów wykonawczych, zatwierdzonych reskryptem Wydziału krajowego król. Galicyi, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie z dnia 22 grudnia 1900 r. L. 86432 — jak również obowiązek opłat za używanie wody, ustanowionych w § 7 powołanej ustawy i w §§ 22 — 27 powołanych przepisów wykonawczych, wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1901 r.

W szczególności zaś ustanawia się **wodociągowy podatek gminny** po myśli przepisu § 6 ustawy krajowej i § 15 powołanych przepisów wykonawczych na rok bieżący (1901) **w wysokości 4% od zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu, względnie od wartości czynszowej budynków.**

3) Rada miasta, przyjmując do wiadomości, że wodociąg miejski został rozszerzony także na gminę **Czarna Wieś**, zezwala na zasadzie uchwały reprezentantów gminy Czarna Wieś z dnia 26 stycznia b. r. na otwarcie wodociągu w gminie Czarna Wieś równocześnie z otwarciem w mieście Krakowie, atoli tylko z grzeczności i w sposób odwołały aż do zawarcia stanowczego układu. Do zawarcia i podpisania układu z gminą Czarna Wieś deleguje się Prezydenta miasta, oraz r. m. dr. Rosenblatta i dr. Horowitza.

Następnie przedstawił sprawozdawca **szczegółowe zestawienie kosztów budowy wodociągu miejskiego oraz obliczenie koniecznych wydatków i przychodów na r. 1901.**

Zestawienie i obliczenie dołącza się do niniejszego protokołu, jako jego część integralną *).

R. m. dr. Seinfeld wnosi, aby wnioski Komisji wodociągowej pod 2) traktować dopiero na następnym posiedzeniu Rady miasta, a dzisiaj uchwalić tylko wniosek pod 1) i 3).

R. m. Kwiatkowski oświadcza się za przyjęciem wniosków w całości.

Uchwalono na wniosek r. m. dr. Jordana dyskusję zamknąć.

Zapisani poprzednio do głosu r. m. Chyliński, dr. Ponikło, prof. Bujwid, zrzekają się głosu.

Wnioski Komisji wodociągowej przyjęto *en bloc*. (L. 11675). —

Na wniosek r. m. Kwiatkowskiego Rada miasta wyraziła wśród oklasków **uznanie i podziękowanie panu Prezydentowi miasta za jego udział w pracach Komisji wodociągowej.**

Po wyczerpaniu porządku dziennego Przewodniczący zamknął posiedzenie o godz. 7 min. 10 wieczorem.

*) Zestawienie

kosztów budowy wodociągu miejskiego tudzież stanu funduszu wodociągowego do dnia 9 stycznia 1901 r.

A. Koszta właściwej budowy t. j. wypłacone już i przypadające jeszcze rozmaitym przedsiębiorstwom należności.

Wypłacono za roboty wykonane w rubr. VI,

VII, VIII, IX, X, XII, XIII i XVI. 2,476.527 kor. 18 h.

Wywłaszczenie gruntów, odszkodowania i należności prawne 290.255 „ 19 „

razem wypłacono 2,766.782 kor. 37 h.

Należności przedsiębiorstw rozmaitych po ostatecznym obliczeniu 188 856 „ — „

Właściwe koszta budowy ogółem 2,955.638 kor. 37 h.

Według kosztorysu przedłożonego w r. 1898 Wydziałowi krajowemu z podaniem o poręczenie pożyczki preliminowano powyższe koszta na 3,092.260 kor. — h.

Pozostaje do dyspozycji okrągło na uzupełnienie wodomierzy i na koszta połączeń domowych w następnych 3 latach 136.622 kor. — h.

Do wykazanej powyżej pozostałości z preliminowanych kosztów budowy w kwocie przybywają: 136 622 kor. — h.

Dochody własne funduszu wodociągowego w czasie trwania budowy 32.945 „ — „

Spodziewany opust z opłat przewozu kolejowego z r. 1900 około 4 000 „ — „

Wreszcie dochód ze sprzedaży materiałów ze starych wywłaszczonych budynków w Bielanych około 900 „ — „

Pozostałość wynosi przeto rzeczywiście 174.467 kor. — h. z której to kwoty mają być pokryte dalsze wodomierze i połączenia domowe.

Na wodomierze i połączenia domowe preliminowano w powołanym wyżej kosztorysie 162.000 koron a gdy w należytościach przedsiębiorstwa ad A. zawartą już jest na ten cel kwota 30.062 koron powinno przeto pozostać na ten cel 131.938 kor. — h.

W porównaniu zatem z wykazaną powyżej pozostałością okazuje się oszczędność na preliminowanych kosztach właściwej budowy w kwocie 42.529 kor. — h. którą to kwotę można jeszcze wydać, gdyby ostateczne szczegółowe obliczenia z przedsiębiorstwami tego wymagały, nieprzekroczwszy preliminowanych kosztów budowy.

Zauważyć tu jednak należy, że we wykazanych ad A. kwotach mieszczą się już nadkosztorysowe wydatki, a to:

za strop 70 ctm. gruby betonowy nad halą maszyn i kotłownią, około	8 500 kor.
rozszerzenie sieci na Czarną wieś	14.000 „
„ „ Krowodrzę	5.000 „
centralne ogrzanie hali maszyn	5.500 „
domek dla dozorczy zbiornika	7.800 „
większe koszta wywłaszczenia gruntów i inne pomniejsze wydatki	26.500 „

B. Dalsze wydatki spowodowane budową wodociągu:

Na urządzenie i utrzymanie miejskiego biura wodociągowego, płacę urzędników i sług po koniec stycznia 1901, na koszta projektu i honorarya znawców, na buowę studzien próbnych w Bielanych i w Budzynie, za odszkodowania za grunta i plony podczas budowy studzien próbnych, na uzupełnienie wierceń, wreszcie na koszta komisyjne, fiakry, podróże etc. wydano w czasie od 1 października 1898 do 31 stycznia 1901 241.830 koron

Interkalarne procenta a to opłata za lombard papierów wartościowych miejskich do marca r. 1900, tudzież rata wstępna i procenta wraz z amortyzacją od pożyczki wodociągowej do 31 grudnia 1900 186.245 „
razem 428.075 koron

Do tego wykazane ad A. koszta właściwej budowy razem z wypłacić się jeszcze mającą należytością przedsiębiorstw 2,955.638 „

Następnie potrzebna jeszcze a wykazana wyżej kwota na uzupełnienie wodomierzy i na dalsze połączenia w ciągu lat 3 131 938 „

Ogólne koszta budowy 3,515.651 koron

C. Stan funduszu wodociągowego:

Pożyczkę wodociągową zaciągnięto w Banku krajowym w nominalnej wartości 3,600.000 kor. — h.

Według zestawienia Wydziału obrachunkowego z dnia 1 października 1900 do L. 1990/W.R. wyniosła strata na kursie ze sprzedaży walorów pożyczki nom. wart.

2,820.000 koron 133.610 kor. 08 h. czyli 4-738‰.

Strata na kursie od pozostałych dnia 1 października 1900 walorów pożyczki nom. wart. 780.000 koron wyniesie liczącym samym procentem 36.954 „ 60 „

Koszta zaciągnięcia pożyczki, prowizye, stemple wyniosły 45.114 „ 75 „

Strata na kursie i wydatki razem 215.679 kor. 43 h.

Wynik pożyczki w gotówce 3,384.320 kor. 57 h. czyli strata na pożyczce wynosi 5 99‰ nominalnej wartości walorów.

Do wykazanej powyżej wartości pożyczki wodociągowej w kwocie 3,384.320 kor. 57 h. przybywają:

1) Procenta od walorów pożyczki do dnia 1/10 1900 w kwocie 18 212 kor. 06 h.

2) Własne dochody funduszu wodociągowego w ciągu budowy 32.945 „ — „

3) Zwrot przyznanej refakcyi od przewozu materiałów budowlanych w roku 1900 w kwocie 4.000 „ — „

4) Zwrot za stary materiał z wywłaszczonych budynków w Bielanych i w Przegorzalach 900 „ — „

5) Zwrot należytości skarbowej od pożyczki wodociągowej przyznanej w zasadzie przez władze skarbowe 23.000 „ — „

Razem 79.057 kor. 06 h.

Stan funduszu wodociągowego w gotówce do dyspozycji 3,463.377 kor. 63 h.

Z powyższej kwoty wypłacono do 9 stycznia 1901 r. od początku utworzenia biura wodociągowego tj. od 1/10 1898:

1) Rozmaitym przedsiębiorstwom za wykonane roboty i dostawy 2,476.527 kor. 18 h.

2) Za wywłaszczenie gruntów 290.255 „ 19 „

3) Wydatki w innych rubrykach spowodowane budową a wykazane ad B. w kwocie 241.830 „ — „

4) Należytość od lombardowania papierów wartościowych rozmaitych funduszy miejskich i procenta do końca marca 1900 przed zaciągnięciem pożyczki 64.740 „ 28 „

5) Procenta i rata amortyzacyjna od pożyczki zaciągniętej w Banku krajowym (rata wstępna) do 30/9 1900 76.505 „ 10 „

6) Procenta i rata amortyzacyjna od pożyczki za czas od 1/10 do 31/12 1900 r. 45.000 „ — „

razem 3,194.857 kor. 75 h.

nadto pokryto z funduszu wodociągowego na rachunek budżetu z r. 1901:

7) Procenta i ratę amortyzacyjną od pożyczki wodociągowej za czas od 1/1 — 31/1 1901 roku 45.000 kor. — h.

8) Wydatki na rachunek administracyi wodociągu a to węgle, smary itp. 14.376 „ 22 „

razem 59 376 kor. 22 h.

Wydano przeto razem 3,254.233 kor. 97 h.

W porównaniu z wykazanym ad C. rzeczywistym stanem całego funduszu wodociągowego, na budowę wodociągu do dyspozycji będącego w kwocie 3,463.377 kor. 63 h.

dla dopełnienia której pożyczki wykazane ad C. 3), 4), 5), w kwocie 27.900 koron mają dopiero wpłynąć, pozostaje po straceniu wykazanych wyżej wydatków w kwocie

3,254 233 kor. 97 h. w kasie miejskiej 209.143 kor. 66 h.

Porównanie

pozostałości z dalszymi wydatkami:

Wykazana wyżej pozostałość razem z wpłynąca mającą kwotę 27 900 koron wynosi 209.143 kor. 66 h.
Do tego ma być zwrócone z dochodów z roku 1901 wypłaconych na rachunek budżetu roku 1901:

a) procenta i rata amortyzacyjna za czas od $\frac{1}{4}$ do $\frac{31}{3}$ 1901 roku 45 000 kor. — h.
b) kosztu administracji 14.376 „ 22 „
c) płaca urzędników biura wodociągowego za styczeń 1901 r. 3.486 „ — „ 62.862 kor. 22 h.

Do dyspozycji na dalsze wydatki 272.005 kor. 88 h.
Wydatki dalsze na budowę wodociągu wynoszą:

1) reszta należności rozmaitych przedsiębiorstw wykazanych ad A płatna w ciągu pół roku w kwocie 188.856 kor. — h.
2) reszta z preliminowanej na wodomierze i połączenia domowe kwoty, płatna w mniejszych pozycjach w ciągu lat 3 131.938 „ — „
razem 320.794 „ — „

a ponieważ w pokrycie tego dalszego wydatku jest do dyspozycji, jak wykazano 272.005 kor. 88 h.
Okazuje się ostateczny niedobór 48.788 kor. 12 h.

Pomimo przeto oszczędności uzyskanych na kosztach właściwej budowy okazał się ostatecznie niedobór z powodów niezależnych od Komitetu i kierownictwa budowy, a mianowicie:

a) z powodu rekursu OO. Kamedułów wniesionego do Namiestnictwa głównie o karczmę bielańską, wskutek czego rozpoczęto roboty o pół roku później, podczas którego to czasu biuro wodociągowe musiało funkcjonować.

Nadto zapłacono OO. Kamedułom o 14.000 koron więcej, niż komisyjnie oszacowano, aby zaniechali dalszego rekursu;

b) z powodu trudności przy zaciągnięciu pożyczki, wskutek czego opłacano wysokie procenta od lombardowanych papierów a nadto kierownictwo musiało z końcem r. 1899 roboty wstrzymać, aby nie narazić Gminy na większe straty, jakoteż z powodu niższego kursu zrealizowania pożyczki;

c) z powodu przekroczenia przez przedsiębiorstwa terminów wyznaczonych dla ukończenia budowy;

d) wreszcie wskutek nieprzewidzianego opóźnienia się otwarcia wodociągu.

W celu pokrycia niedoboru, należałoby postarać się o zwrot najmniej 160.000 koron wydanych na zabezpieczenie stacyi pomp w Bielanach na wypadek oblężenia Krakowa a wykonane na żądanie c. i k. Ministerstwa wojny.

W Krakowie, dnia 31 stycznia 1901 roku.

R. Ingarden m. p.

Obliczenie koniecznych wydatków i przychodów na rok 1901 Dział XV. Wodociąg miejski.

Bilans.

I. Wydatki zwyczajne.

1. Odsetki i rata amortyzacyjna od pożyczki wodociągowej	180.000 kor.
2. Płaca urzędników i służb w biurze wodociągowym i w Magistracie	49.500 „
3. Lokal dla zarządu wodociągowego i jego utrzymanie	5.900 „
4. Utrzymanie stacyi pomp w ruchu	28.500 „
5. Opał dla służby w Bielanach i za miastem	760 „
6. Umundurowanie służby wodociągowej	1.320 „
7. Podatki i asekuracja budynków, kotłowni parowych itp.	1.200 „
8. Konserwacja wodociągu i wodomierzy	54.000 „

9. Dojazdy do Bielan, dorożki, myta	1.600 kor.
10. Nieprzewidziane wydatki	1.552 „
Razem wydatki zwyczajne	324.332 kor.
II. Nadzwyczajne wydatki	3 500 „
Ogólne wydatki	327.832 kor.

I. Przychody zwyczajne.

1. Podatek wodociągowy po 4% przez 11 miesięcy	276.102 kor.
2. Z fundacyi Dra Zieleniewskiego za 10 miesięcy	6.666 „
3. Dochód za wodę w realnościach nieopłacających podatku wodociągowego	24.244 „
4. Dochód za wodę na cele przemysłowe i inne bez wodomierzy	6.420 „
5. Dochód za wodę na cele przemysłowe według wodomierzy	4.000 „
6. Dochód za wodę za obrębem miasta	4.850 „
7. Dochód z czynszu za wodomierze	2.400 „
8. Dochód z gruntów wywłaszczonych pod wodociąg	1.000 „
Razem dochody zwyczajne	325 682 kor.
II. Dochody nadzwyczajne	2 150 „
Ogólne dochody	327.832 kor.

Komitet budowy wodociągu przyjął do wiadomości na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 1901 roku.

W Krakowie, dnia 30 stycznia 1901 r.

R. Ingarden m. p.

Posiedzenie nadzwyczajne (152 w kad. XI.) z dnia 28 lutego 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: dr. Leo Juliusz.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 32. Rady miejscy: Biborski, dr. Bujwid, dr. Doboszyński, Epstein, Fritsch, dr. Górski, dr. Horowitz, dr. Jordan, Kroebel, dr. Lgocki, Nowacki, dr. Pareński, dr. Paszkowski, dr. hr. Potocki, Rotter, Tilles, dr. Wechsler, dr. Weigel, hr. Wodzicki (19) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m. dr. Kohn, dr. Rosenblatt, Słęk, dr. hr. Tarnowski (4).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Sekretarz Rady odczytuje nadeszłe pisma:

1) Pismo c. k. Delegata Namiestnika w Krakowie z oznajmieniem, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył z zadowoleniem przyjąć do wiadomości **zawiadomienie Prezydenta miasta o otwarciu wodociągu w Krakowie.**

Przyjęto do wiadomości. (L. 121/pr.). —

2) Prośbę **Michała Krala**, pachołka Magistratu, o wliczenie mu do lat służby magistratualnej 7 lat $3\frac{1}{2}$ miesiąca, spędzonych w gazowni miejskiej.

Prośbę przekazano Sekcyi III. (L. 11912). —

Przewodniczący poświęcił **wspomnienie żałobne radcy m. ś. p. ks. kan. Maciejowi Foxowi** następującymi słowy:

„W smutku zakończyliśmy rok ubiegły i ze smutkiem przychodzi nam rozpoczynać nowy. Zaledwie bowiem opamiętaliśmy się po dotkliwej stracie, a już świeża szczerbą uczyniła śmierć w naszym gronie, zabierając w dniu 23 b. m. ks. kanonika Macieja Foxa, prałata domowego Jego Świątobliwości. Ujrzał

zmarły światło dzienne w Wilamowicach w r. 1834, kształcił się w Tarnowie, gdzie też w r. 1860 święcenie kapłańskie otrzymał. Wzorowe, z całym przejęciem ważności powołania spełnianie obowiązków kapłańskich spowodowały ówczesnego biskupa krakowskiego ks. Kardynała Dunajewskiego do powołania go do grona kapituły krakowskiej. W dniu 18 kwietnia 1899 r. powołany został jako zastępca po śp. Ludwiku Wiszniewskim, w skład Rady miasta, od którejto godności pragnął się uwolnić, i w tym celu pod dniem 29 maja 1899 r. wystosował pismo do Szanownej Rady, aby go z powodu braku zdrowia od tego mandatu uwolniła. Jednak Rada miasta, nie chcąc się pozbawić tak poważnego i wykształconego członka, rezygnacyi jego nie przyjęła.

Wnet atoli okazało się jak sumiennie oceniał zmarły swe siły zdrowotne, bo już w dniu 23 października 1899 zniewolony się widział zażądać urlopu na miesiąc trzy.

Przez ten kilkunastomiesięczny okres czasu poświęcony naszemu miastu, mały brał tylko udział w sprawach Gminy, bo stan zdrowia nie dopuszczał do zapoznania się z niemi, a sumiennosc nie pozwalała mu objawić zdania o sprawach sobie dokładnie nieznanych.

Cześć pamięci zacnego kapłana i współobywatela!

Rada wysłuchała tego przemówienia powstawszy z miejsc.

Przewodniczący, stwierdzając brak sił w Sekcyi III-ciej tak, że posiedzenia jej odbywać się nie mogą, wnosi, aby Rada do Sekcyi III. powołała r. m. dr. Cyfrowicza, dr. Kasparka i dr. Rosenblatta.

Wniosek przyjęto. (L. 132/pr.). —

Imieniem Sekcyi skarbowej r. m. dr. Ponikło przedkłada **sprawozdanie o zamknięciu rachunkowem funduszu obrotowego miejskiego za rok 1899***) i wnosi: Rada miasta uchwali!

I. Przyjmuje się powyższe sprawozdanie o zamknięciu rachunkowem z funduszu obrotowego miejskiego do zatwierdzającej wiadomości i udziela odpowiedzialnym urzędnikom kasowym absolutoryum.

II. 1) Wzywa się Wydział obrachunkowy, aby przy zestawianiu zamknięć rachunkowych w przyszłości uwidaczniał przy każdej subpozycyi tak dochodów jak wydatków, ile wpłynęło więcej lub mniej w dochodach, względnie wydano więcej lub mniej w wydatkach, niż było preliminowane w budżecie.

2) Aby kredyty dodatkowe odróżniano na kredyty uzupełniające (*Zuschuss Credite, Ergänzungs Credite*) i właściwe kredyty „dodatkowe“ (*Nachtrags Credite*), odnoszące się do wydatków nowych, budżetem zgoła nie objętych, i aby kredyty uzupełniające uważano za przekroczenia budżetu usprawiedliwione.

3) Aby w kolumnie obejmującej kredyty uzupełniające i dodatkowe podawał odnośną uchwałę Rady lub Sekcyi, a w kolumnie „Uwaga“ podawał przy znaczniejszych przekroczeniach w krótkości motywa usprawiedliwiające.

4) Aby w kolumnie „Uwaga“ przy pozycjach względnie subpozycjach dochodów, które wykazują w porównaniu z budżetem znacniejszą nadwyżkę lub niedobór, podawano na podstawie dochodzeń od-

*) Drukowane sprawozdanie dołączono do oryginalnego protokołu z 152 posiedzenia Rady miejskiej.

nośnych Wydziałów przyczyny, jakie na to wpłynęły.

III. Wzywa się Komisję budżetową, aby wobec stałego zmniejszania się od lat sześciu nadwyżki dochodów z Działu III-go, rzeczywiście osiągniętych ponad dochody budżetem preliminowane, zastosowała większą niż dotąd ostrożność w preliminowaniu tych dochodów.

IV. Rada miasta raczy przypomnieć komu należy uchwałę swą powziętą przy uchwalaniu budżetu na rok 1898, która brzmi jak następuje:

1) *Z powodu wzrastających kredytów dodatkowych poleca się Sekcyjom, ażeby przy układaniu preliminarza budżetu usławiły wszystkie wydatki w roku budżetowym ponieść się mające, by uniknąć ile możności kredytów dodatkowych, które czynią cały układ budżetu iluzorycznym, o ile zaś w ciągu roku chodzi o nowy wydatek budżetem nie objęty, mają odnośne Sekcje zwracać się dość wcześnie o opinię do Sekcyi II., czy znajdzie pokrycie na ten wydatek, a następnie dopiero przedstawić sprawę Radzie miasta.*

2) *Za przekroczenia kredytów budżetem uchwalonych, lub czynienie wydatków budżetem nieprzewidzianych, na które Sekcja a względnie Rada miasta naprzód kredytu dodatkowego nie uchwaliły, będą odpowiedzialni naczelnicy departamentów lub budownictwa, wydatki zarządzający.*

3) *Uprasza się JW Pana Prezydenta, ażeby z całą ścisłością czuwał nad wykonaniem powyższych uchwał.*

Sprawozdanie przyjęto do wiadomości i wnioski uchwalono. (L. 16677). —

Imieniem Sekcyi II. r. m. dr. Ponikło wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) **Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowem funduszu wodociągowego na rok 1899** przyjmuje się do wiadomości.

2) Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z administracyi tego funduszu za r. 1899 absolutoryum.

Wniosek przyjęto. (L. 62315/900). —

Imieniem Sekcyi I. r. m. dr. Staniszewski wnosi: Rada miasta uchwali!

Gmina miasta Krakowa odbierze w swoje posiadanie i dalsze utrzymywanie wybudowany przez c. k. Zarząd kolei państwowej **podkop w ulicy Lubicz**, wraz ze ścianami oporowymi i wszelkimi innymi przynależnościami, tudzież wybudowaną przez c. k. Zarząd kolejowy **drogę dojazdową** o szerokości 10 metrów do dworca kolejowego w Krakowie prowadzącą, w stanie, w jakim rzeczony podkop i droga dojazdowa obecnie się znajdują, za równoczesnem wypłaceniem jej przez c. k. Skarb kolejowy jednorazowego odszkodowania w kwocie 24.000 koron z tytułu zwiększonych budową podkopu kosztów utrzymania tak ulicy Lubicz, jak i samej drogi dojazdowej, nadto pod zastrzeżeniem, że c. k. Zarząd kolejowy da Gminie deklaracyę tej treści, że z tytułu pretensyi o odszkodowanie przez Laurę Machauf i spadk., tudzież innych właścicieli realności, przy ulicy Lubicz położonych przeciw c. k. Skarbowi kolejowemu z powodu urzędzenia podkopu w ulicy Lubicz, tudzież drogi dojazdowej do dworca kolei północnej w Krakowie podniesionych lub w przyszłości podnieść się mających, c. k. Zarząd kolejowy żadnych pretensyi do Gminy miasta Krakowa rościć sobie nie będzie, a nadto daje Gmi-

nie m. Krakowa zupełną ewikycę co do pretensyi z tego samego tytułu przez interesowanych wprost do Gminy m. Krakowa ewentualnie podnoszonych, nadto że c. k. Zarząd kolejowy zobowiąże się do wystawienia Gminie m. Krakowa deklaracyi, na podstawie której Gmina m. Krakowa za właścicielkę wspomnianej wyżej drogi dojazdowej zaintabulowanaby być mogła.

Natomiast Gmina m. Krakowa cofa swoje żądanie, aby w mowie będąca droga dojazdowa, na 10 metrów szeroka przed oddaniem jej w posiadanie Gminy m. Krakowa na 14 metrów, kosztem i staraniem c. k. Skarbu kolejowego rozszerzoną, lub przy wylocie na plac kolejowy zaokrągloną została, i uznaje, iż przez wypłatę Gminie wyż wspomnionego ryczałtowego odszkodowania w kwocie 24.000 koron, poruszona przez Gminę miasta Krakowa sprawa rozszerzenia istniejącej drogi dojazdowej z 10 mtr. na 14 metrów przez c. k. Zarząd kolejowy definitywnie raz na zawsze załatwioną została. (L. 9991). —

Następnie przedkłada w związku pozostający wniosek Sekcyi I. i II. tenże sam sprawozdawca:

Rada miasta uchwali!

1) Gmina miasta Krakowa przyjmuje od Krakowskiej Spółki Tramwajowej kwotę sześć tysięcy koron, jaką Spółka przyczynia się do kosztów rozszerzenia drogi dojazdowej do dworca kolejowego i oświadcza, że gdyby to rozszerzenie do skutku nie przyszło, zwróci Spółce wymienioną wyżej sumę.

2) Gmina miasta Krakowa zakupi na swoją własność od masy spadkowej ś. p. Zofii Wołodkowiczowej, jako właścicielki realności objętej wykazem hipotecznym l. 1101 celem rozszerzenia drogi dojazdowej do dworca kolei, obszar objęty planem Budownictwa miejskiego. z 28 września 1900 r., mierzący razem 410 m. kwadr. a mianowicie 32 metry kwadrat. z parceli budowl. l. k. 1227 i 378 metr. kwadr. z parceli gruntowej l. k. 1010 po cenie sto dziesięć (110) koron za jeden mtr. kwadr. czyli za sumę ogólną 45100 koron, pod następującymi warunkami:

- Cenę kupna złoży Gmina m. Krakowa do depozytu sądowego na rzecz masy spadkowej, jak tylko rzeczona masa grunt wyżej oznaczony w fizyczne posiadanie Gminie odda i dotyczący kontrakt sądowi spadkowemu przedłoży.
- Masa spadkowa uprawnioną będzie podjąć cenę kupna z depozytu sądowego, lub przekazać ją do zapłaty wierzycielom, skoro sprzedany grunt w stanie wolnym od wszelkich ciężarów na rzecz Gminy miasta Krakowa zaintabulowany zostanie.
- Gminie miasta Krakowa przysłużyć będzie prawo rozebrania murów piętrowego domu przy ul. Pawiej, o ile one wchodzą w granice zakupionego gruntu, bez obowiązku odszkodowania za ewentualne uszkodzenie tych części budynku, które do zakupionego gruntu dolegają.
- Koszta kontraktu, stempli i opłat od przeniesienia własności poniesie kupująca Gmina.

Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Wandalina Beringera i dra Walentego Staniszewskiego.

3) Na częściowe pokrycie ceny kupna, przeznaczona Rada miasta kwotę 24.000 koron, jaką otrzyma od c. k. Zarządu kolejowego na podstawie osobnej umowy, dalej

kwotę 6.000 koron, złożoną przez Krakowską Spółkę tramwajową, oraz udziela na zakupno kredyt 15.100 koron do budżetu r. 1901 wstawić się mający. (L. 8652). —

R. m. Kwiatkowski wnosi poprawkę, aby kwotę z 15.100 koron zaokrąglić do kwoty 17 000 kor., celem pokrycia stempli i należytości przenośnej.

Sprawozdawca wyjaśnia, że nie będzie znaczniejszych kosztów prawnych, gdyż Gmina uzyska od c. k. Namiestnictwa zwolnienie od opłat skarbowych, jako dla gruntu nabytego w interesie dobra publicznego.

R. m. Kwiatkowski wobec tego wyjaśnienia poprawkę swoją cofa.

Oba powyższe wnioski przyjęto. —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

W reasumpcyi uchwały swej z 18 października 1894 r., Rada miasta uchwali!

1) Z powodu regulacyi ulicy Nad Rudawą zakupić od dra Adolfa Grossa i Hermana Kroo, współwłaścicieli realności lk. 48 Dz. III. z kompleksu tej realności parcelę l. kat. 1875/2, w ilości 51□^o, pod ulicę Nad Rudawą już faktycznie zajęta, za cenę po 40 koron za 1□^o, czyli za łączną kwotę 2040 koron, płatną po przepisaniu tej parceli na własność gminy miasta Krakowa, w stanie wolnym od ciężarów, tj. po wpisaniu jej do wykazu hipotecznego 1783 „Ulice, place, plantacye etc. gminy miasta Krakowa“, z tem, że parcela ta wchodzi w skład ulicy Nad Rudawą.

2) Koszta kontraktu, stempli i hipotecznego przepisania własności poniosą sprzedający z własnych funduszy w całości.

3) Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Beringera i dra Domańskiego.

4) Sumę 2040 koron na pokrycie ceny kupna potrzebna, wstawić do budżetu miejskiego na rok 1901.

R. m. dr. Seinfeld zauważa, że przy sprawach tego rodzaju należałoby wcześniej starać się o utworzenie z zakupionych parceli osobnego ciężła hipotecznego a cenę kupna wypłacać sprzedającemu dopiero po całkowitem zwolnieniu zakupionej parceli z ciężających na realności długów hipotecznych.

Po wyjaśnieniu udzielonem przez sprawozdawcę wniosek Sekcyi I. przyjęto. (L. 53264/900). —

Imieniem Sekcyi I. i II. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwali!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 1171 kor. 42 hal. dla Działu IX. 9. budżetu r. 1900 — utrzymanie budynków zakładu Talarda na Dajworze.

Przyjęto bez dyskusyi. (L. 62954/900). —

Imieniem Sekcyi I. i II. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miasta uchwali!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 1190 koron 42 h. dla Działu XII. C. 11. d. budżetu z roku 1900 utrzymanie budynku Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

Przyjęto bez dyskusyi (L. 62955/900).

Poczem Przewodniczący zamyka posiedzenie dla braku kompletu o godz. 7 min. 10 wieczorem.

Posiedzenie zwyczajne (153 w kad. XI.) z dnia 7 marca 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: dr. Leo Juliusz.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców obecnych 35. Radcy miejscy: Biborski, dr. Bujwid, dr. Doboszyński, Fritsch, dr. Górski, dr. Horowitz, dr. Jordan, Kroebl, dr. Lgocki, Mendelsburg, Nowacki, Rotter, Tilles, dr. Weigel, hr. Wodzicki (15) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m. Bujański, Chmurski, Słęk, dr. hr. Tarnowski (4).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Sekretarz Rady odczytuje następujące pisma:

1) Podanie p. **Józefy Jakubowskiej**, wdowy po śp. Faustynie Jakubowskim, I. wiceprezydencie m. Krakowa, o wyznaczenie jej dożywotniej pensji wdowiej.

Przekazano Sekcyi III. (L. 17704). —

2) Prośbę **Jana Koski**, woźnego Mgtu, o wliczenie mu do służby miejskiej 5 lat, spędzonych w służbie miejskiej.

Przekazano Sekcyi III. (L. 16634). —

Przewodniczący poświęca **wspomnienie żałobne pamięci zmarłego radcy miejskiego s. p. Juliana Bereźnickiego**, w następujących słowach:

„Zaledwie zawarł się grób nad zwłokami jednego z naszych kolegów, a już znowu śmierć zniewoliła nas do usypania świeżej mogiły, wybrawszy sobie z naszego grona w dniu 2. b. m. nową ofiarę w osobie Juliana Bereźnickiego. Urodził się zmarły w Bereźnicy w r. 1849, kształcił się w gimnazjum w Samborze a następnie na uniwersytecie we Lwowie. Początkowo zamierzał zmarły poświęcić się zawodowi nauczycielskiemu i pełnił też w r. 1880 obowiązki zastępcy nauczyciela w tutejszem gimnazjum św. Jacka. Spostrzegłszy jednak, że w tym zawodzie nie rychło dojść można do stanowiska, zapewniającego byt dostatni a odpowiadającego pracy poświęconej, porzucił zawód nauczycielski i wstąpił w r. 1888 do Kasy oszczędności powiatu krakowskiego, której też w r. 1892 został dyrektorem. Przy wyborach, odbytych w dniu 17 czerwca 1896 r., został wybrany członkiem Rady miejskiej, którąto godność aż do zgonu piastował. W ciągu tego czasu pracował w Sekcyi skarbowej, a oprócz tego w sześciu rozmaitych komisjach, a mianowicie: budżetowej, emerytalnej, konsensowej, przemysłowej, rekursowej, statystycznej i wodociągowej, podejmując chętnie wspólny trud i pracę.

Przymioty serca i umysłu zjednały mu w mieście naszym nader liczne koło przychylnych i przyjaciół, a gorliwością i sumiennością w pełnieniu obowiązków zawodowych pozyskał sobie zaufanie i szacunek tych, którzy w jego ręce zarząd instytucji, którą kierował, złożyli.

Cześć pamięci zacnego obywatela i kolegi!“

Rada miasta wysłuchiwała tego przemówienia, powstawszy z miejsc.

R. m. dr. Paszkowski zapytuje Przewodniczącego, czy wiadomo mu, w jakim stadium znajduje się **sprawa zatwierdzenia nowego statutu dla miasta Krakowa** i prosi go o osobistą interwencję celem szybszego załatwienia tej sprawy.

Przewodniczący odpowiada, że nie zna powodów opóźnienia tej sprawy, a chcąc ją przyspieszyć,

zamierza udać się po rozprawach budżetowych do p. Namiestnika.

R. m. dr. Rosenblatt zapytuje Przewodniczącego, czy ma bliższe wiadomości o **pęknięciu rury wodociągowej**, czy usunięto już przeszkodę w dopływie wody do miasta i czy na przyszłość nie zajdą podobne wypadki?

Przewodniczący oświadcza, że trzeba być przygotowanym w przyszłości na podobne wypadki, jak pouczają o tem wypadki w innych miastach. Rury były próbowane trzykrotnie. Wedle raportu biura wodociągowego pęknięcie rury nastąpiło we środę o godzinie 10 minut 50 przed południem w Półwsiu Żwirzynieckiem i to wskutek wadliwej fabrykacji rury, z powodu użycia niedość gorącego żelaza. Rurę wyłączono i wymieniono na nową. Roboty ukończono już we czwartek do godziny 3 po południu a potem zaczęto rurę wodą napełniać, tak, że woda powinna być w mieście między godziną 5 a 6 wieczorem.

R. m. dr. Popiel sędzi, że wodę do miasta należy poprowadzić dwiema rurami, a roboty około wymiany pękniętej rury powinny trwać tylko kilka godzin a nie przeszło dobę.

R. m. dr. Styczeń podaje wniosek o wezwanie Komisji wodociągowej, aby zastanowiła się, czy nie należałoby położyć drugiej rury.

R. m. dr. hr. Potocki nadmieniwszy, że obecnie stosunki finansowe nie pozwalają na położenie drugiej rury głównej, prosi Przewodniczącego, aby zbadał, dlaczego wymiana rury zepsutej tak długo trwała, i Radzie o tem na najbliższem posiedzeniu zdał sprawę.

I. wiceprezydent dr. Leo domaga się zbadania sprawy w dwóch kierunkach, a mianowicie: czy podobne przerwy mogą się powtarzać i jak długo naprawa pękniętej rury trwać może?

R. m. dr. Rosenblatt zauważa, że sprawa drugiej rury, prowadzącej wodę ze zbiornika, była już badana i upadła z powodów natury finansowej. Przemawiający nadmienia, że koszt naprawy pękniętych rur ponosi przedsiębiorstwo.

R. m. dr. Domański jest zdania, że sprawę założenia drugiej rury należałoby połączyć z kwestją powiększenia zbiornika wody.

Przewodniczący formułuje przedstawione wnioski w następujący sposób:

1) Zbadać przyczynę pęknięcia rury oraz przyczynę, dla której naprawa rury tak długo trwała.

2) Przedstawić środki, zapobiegające podobnym wypadkom, wraz z kosztorysem.

Powyższe wnioski uchwalono. (L. 158/pr.). —

R. m. Federowicz, uzasadniwszy nagłość sprawy, imieniem Sekcyi I. wnosi:

Rada miasta uchwali!

Wnieść petycję do poselskiego Koła polskiego we Wiedniu na ręce posłów krakowskich o spowodowanie, aby c. k. Rząd przystąpił w roku bieżącym jak najrychlej do **rozszerzenia gmachu dyrekcyjnego kolei państwowej w Krakowie**.

Wniosek Sekcyi I. przyjęto. (L. 17739). —

R. m. dr. Seinfeld prosi Przewodniczącego, aby jak najrychlej zwołał Komisję inwestycyjną, któraby poczyniła kroki o **uzyskanie pieniędzy na cele inwestycyjne od Rządu**, podobnie, jak to ma uzyskać Praga. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Imieniem Komisji archiwalnej i Sekcji skarbowej r. m. dr. Staniszewski wnosi:

Rada miasta uchwali!

Na **wydawnictwo źródeł dziejowych, odnoszących się do Krakowa i okolicy**, jako na wydawnictwo Archiwum miasta Krakowa, udziela się podobnie jak w roku zeszłym jednorazową kwotę 1000 koron, któryto wydatek należy zamieścić w budżecie r. 1901 w Dziale XI. „wydatki nadzwyczajne“.

Przyjęto bez dyskusji. (L. 67769/900). —

Imieniem Sekcji III. radca Mgtu dr. Schlichting wnosi:

Rada miasta uchwali!

W miejsce ś. p. Karola Pieniązka zaprasza Rada miasta do pełnienia obowiązków rady miejskiego do końca bieżącej kadencji p. **Wiktora Redyka**.

Przyjęto bez dyskusji. (L. 6859). —

Imieniem Sekcji III. radca Mgtu dr. Schlichting wnosi:

Rada miasta uchwali!

W miejsce zmarłego bł. p. Zygmunta Szancera zaprasza Rada miasta do pełnienia obowiązków rady miejskiego do końca bieżącej kadencji p. **Ernesta Stockmara** (sen.).

Przyjęto bez dyskusji. (L. 6857). —

Imieniem Sekcji III. r. m. dr. Rothwein wnosi:

Rada miasta uchwali!

Gmina miasta Krakowa zgadza się po myśli § 16 lit. B. C. kontraktu z dnia 7 maja 1900 r., zawartego z Krakowską Spółką tramwajową, na:

1) Zaproponowany rozkład, czyli **porządek jazdy kolei elektrycznej na liniach: Most Podgórski-Dworzec kolei północnej i Rynek-Park krakowski**, pod następującymi zastrzeżeniami:

- a) aby istniejące na liniach tych przystanki z wyjątkiem jedynie przystanku na ulicy Floryańskiej, który z przed narożnika ulicy św. Tomasza przemieścić należy przed narożnik ulicy św. Marka, zostały nadal utrzymane;
- b) aby przed wylotem ulicy Pawiej utworzono przynajmniej warunkowy przystanek;
- c) aby na linii Rynek-Park krakowski ruch w ten sposób został rozłożony, iżby wozy w przystanku w Rynku przed kościołem Panny Maryi, o ile to ze względów technicznych będzie możliwym, odchodziły najwyżej w dwie minuty po nadejściu tamże wozów z linii Most Podgórski-Dworzec kolei północnej w obydwu kierunkach;
- d) aby na linii Rynek-Park krakowski w miesiącach czerweu, lipcu i sierpniu codziennie, zaś w miesiącach maju i wrześniu w dni świąteczne i niedziele, kursowały wozy przynajmniej do 10 godziny w nocy;
- e) że Gmina będzie miała prawo żądać zmiany ruchu odnośnie do kursowania wozów w zaproponowanych odstępach czterominutowych na linii Most Podgórski-Dworzec kolei, a pięć i półminutowych na linii Rynek-Park krakowski;
- f) że na szybkość ruchu Towarzystwo ma uzyskać zezwolenie c. k. Rządu;
- g) że Towarzystwo bez zezwolenia miasta lub jego zastępcy, lub bez pisemnie przez tychże stwierdzo-

nego wpływu wypadku elementarnego nie może odstępować od niniejszego rozkładu jazdy. .

2) Na zaproponowaną **jednolitą cenę jazdy na obydwu powyższych liniach** bez żadnego ograniczenia, z prawem przesiadania z jednej z tych linii na drugą w kwocie 16 hal. w pierwszej klasie, a 10 hal. w drugiej klasie, dla dzieci zaś do wzrostu 1 m. 30 cm. po 8 halerzy w pierwszej klasie, a po 5 hal. w drugiej klasie z tem:

1) że przez ustalenie tej ceny jazdy odnośne prawa, stronom z kontraktu przysługujące, nie zostaną naruszone;

2) że ceny biletów abonamentowych w ogólności, a dla młodzieży szkolnej w szczególności w porozumieniu i za zgodą Gminy dopiero mogą być ustanowione.

R. m. Epstein twierdzi, że jednolita taryfa wprowadza o 100% wyższe ceny od dotychczasowych i domaga się, aby ruch tramwajów trwał dłużej niż do godziny 10 wieczorem.

R. m. dr. Lustgarten oświadcza się za zatrzymaniem dawnej taryfy obok proponowanej.

R. m. Bartoszewicz oświadcza się przeciw wnioskowi Sekcji III., żądając utworzenia dwóch sekcji.

R. m. Kwiatkowski zapytuje, czy obecnie proponowana taryfa jednolita obejmować także będzie nowe linie przez ulicę Długą i Zwierzyniecką.

I. wiceprezydent dr. Leo z uwagi, że sprawa jest bardzo ważna, a do porządku dziennego nie dołączono wniosków szczegółowych Sekcji III., oświadcza się za odroczeniem tej sprawy do następnego posiedzenia.

R. m. dr. Seinfeld wnosi, aby sprawę tę przekazać do ponownego rozpatrzenia Sekcji III. i Komisji tramwajowej, wybranej z łona Sekcji I.

R. m. dr. Popiel oświadcza się przeciw wnioskowi Sekcji III.

R. m. dr. Kasparek w dłuższym przemówieniu popiera wnioski Sekcji III.

R. m. dr. Propper oświadcza się za odroczeniem sprawy.

R. m. Chyliński wnosi, aby przerwać posiedzenie jawne i przejść do tajnego, gdyż na porządku dziennym znajduje się sprawa niecierpiąca zwłoki, a mianowicie nadanie prezenty na posady nauczycielek, a Gmina mogłaby prawo to stracić, gdyby go w terminie nie wykonała.

Po przemówieniu r. m. dr. Popiela w sprawie sprostowania faktycznego, przyjęto wnioski r. m. Chylińskiego.

Przewodniczący zamyka o godzinie 7 minut 40 wieczorem posiedzenie jawne i zarządza tajne. —

Posiedzenie nadzwyczajne (154 w kad. XI.) z dnia 14 marca 1901 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: dr. Leo Juliusz.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców obecnych **35**. Radey miejscy: Biborski, dr. Doboszyński, Fritsch, dr. Górski, dr. Jordan, Kroehl, Nowacki, dr. hr. Potocki, Rotter, Schwarz, Słęk, Stryjeński, Tilles, dr. Weigel, hr. Wodziński (**15**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej r. m. dr. Lgocki, dr. Staniszewski, dr. hr. Tarnowski (**3**).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Przewodniczący podaje do wiadomości, że zaproszeni w skład Rady miasta pp. **Wiktor Redyk** i **Ernest Stockmar** nadesłali pisma, w których oświadczają, że zaproszenia przyjęć nie mogą i mandatów nie obejmą.

Pisma te przekazano Sekcyi III. (L. 157/pr. L. 166/pr.).—

Sekretarz Rady odczytuje prośbę **Antoniny Schmid-tówny** o przedłużenie pensji sierocińskiej.

Przekazano Sekcyi III. (L. 17380).—

R. m. **Kwiatkowski**, uzasadniwszy nagłość sprawy, wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) Uprasza się Prezydenta miasta o wniesienie podania do c. k. Ministerstwa oświaty, celem przyśpieszenia przyobiecanej **budowy szkoły przemysłowej w Krakowie**, pod którąto budowę Rada miasta odpowiedni grunt bezpłatnie ofiarowała.

2) Uprasza się Prezydenta miasta o wystosowanie pisma do Koła polskiego w Wiedniu z prośbą o energiczne poparcie tej sprawy w sposób, jaki za właściwy uzna.

Po uchwaleniu nagłości wniosek powyższy przyjęto. (L. 20383).—

Przewodniczący wnosi, aby ze względów na nagłość sprawy przystąpić do obrad nad wnioskami Sekcyi III. w sprawie cen biletów kolei elektrycznej.

R. m. ks. dr. **Spis** wnosi, aby przedtem załatwić sprawę **zakupna realności lk. 196 Dz. IV. przy ul. Kru-paniczej na cele szkolne**.

Wniosek Przewodniczącego przyjęto.

Wniosek r. m. ks. dra **Spisa** upadł.

R. m. dr. **Rothwein**, przywiódłszy na pamięć okoliczności, wśród których zawarto kontrakt z Towarzystwem tramwajowem, w sprawie zaprowadzenia kolei elektrycznej w Krakowie imieniem Sekcyi III. wnosi:

Rada miasta uchwali!

Gmina miasta Krakowa zgadza się po myśli § 16 lit. B. U. kontraktu z dnia 7 maja 1900 r., zawartego z Krakowską Spółką tramwajową, na:

I. Zaproponowany rozkład czyli **porządek jazdy kolei elektrycznej na liniach Most podgórski - Dworzec kolei północnej i Rynek - Park krakowski** z następującymi zastrzeżeniami:

- aby istniejące na liniach tych przystanki z wyjątkiem jedynie przystanku na ulicy Floryańskiej, który z przed narożnika ulicy św. Tomasza przeniesie należy przed narożnik ulicy św. Marka, zostały nadal utrzymane;
- aby przed wylotem ulicy Pawiej utworzono przynajmniej warunkowy przystanek;
- aby na linii Rynek-Park krakowski ruch w ten sposób został rozłożony, iżby wozy z przestanku w Rynku przed kościołem N. Panny Maryi, o ile to ze względów technicznych będzie możliwym, odchodziły najpóźniej w dwie minuty po nadejściu tamże wóz z linii Most Podgórski - Dworzec kolei północnej w obydwu kierunkach;
- aby na linii Rynek-Park krakowski w miesiącach czerwcu, lipcu i sierpniu codziennie, zaś w miesiącach maju i wrześniu w dniu świąteczne i niedziele, kursowały wozy przynajmniej do godziny 10 w nocy;

e) że Gmina będzie miała prawo żądać zmiany ruchu odnośnie do kursowania wozów w zaproponowanych odstępach czterominutowych na linii Most Podgórski - Dworzec kolei, a pięć i półminutowych na linii Rynek - Park krakowski;

f) że na szybkość ruchu Towarzystwo ma uzyskać pozwolenie c. k. Rządu;

g) że Towarzystwo bez zezwolenia Prezydenta miasta lub jego zastępcy, lub bez pisemnie przez tychże stwierdzonego wpływu wypadku elementarnego, nie może odstępować od niniejszego rozkładu jazdy; II. Na zaproponowaną **jednolitą cenę jazdy na obydwu powyższych liniach** bez żadnego ograniczenia, z prawem przesiadania z jednej z tych linii na drugą w kwocie 16 halerzy w pierwszej klasie, a 10 halerzy w drugiej klasie, dla dzieci zaś do wzrostu 1 m. 30 cm. po 8 hal. w pierwszej, a 5 hal. w drugiej klasie z tem, że

1) taryfa niniejsza ma obowiązywać prowizorycznie do dnia 30 kwietnia 1902 r. włącznie i z dniem tym tak przez Towarzystwo, jak i przez Gminę na miesiąc naprzód może być wypowiedziana. Gdyby żadna ze stron z tego zastrzeżonego wypowiedzenia nie korzystała, ma taryfa wspomniana obowiązywać nadal prowizorycznie przez dalszy rok do 30 kwietnia 1903 r. włącznie. Do czasu tego obowiązywania prowizorycznej taryfy odnośnie postanowienia kontraktu pozostają w zawieszeniu.

Obie strony mają najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1903 r. stałą cenę jazdy ustanowić.

2) że Towarzystwo ustanowi bilety abonamentowe we formie bloku z 50 biletów w cenie 7 kor. w pierwszej klasie, a 4 kor. 50 hal. w drugiej klasie, uprawniających do jazdy wprost i przy przesiadaniu;

3) że Towarzystwo ustanowi abonament miesięczny dla młodzieży szkolnej w cenie 5 koron w I klasie, a 3 kor. w drugiej klasie, a odnośna karta uprawniać będzie do dwurazowej jazdy dziennie w celach szkolnych w odnośnym miesiącu.

Sprawozdawca w dłuższem przemówieniu uzasadnia przedłożone wnioski.

R. m. **Bartoszewicz** uważa zaprowadzenie jednolitej taryfy za znaczne podwyższenie cen jazdy, gdyż znacznie większa część publiczności jeździła tylko przez jedną sekcję. Mowca wspomina o szeregu ustępstw, jakie robiła stopniowo Sekcja ekonomiczna i Rada miasta dla Towarzystwa tramwajowego przy zaprowadzeniu kolei elektrycznej. Nie zgadza się na wnioski Sekcyi III. i wnosi, aby ceny biletów kolei elektrycznej wynosiły:

20 hal.	w klasie I.	za całą przestrzeń,
12 "	" "	II. " " " "
10 "	" "	I. od rynku i do rynku,
6 "	" "	II. " " " "

R. m. dr. **Kohn** popiera wnioski Sekcyi III.

R. m. dr. **Ponikło** na podstawie zebranych cyfr z sześciu jazd na przestrzeni Most Podgórski - Dworzec wykazuje, że najwięcej osób przejeżdża w II. klasie jedną sekcję.

R. m. dr. **Propper** podaje do wniosków Sekcyi III. następujący dodatek: Taryfa niniejsza ma obowiązywać prowizorycznie przez trzy miesiące.

Rada miasta wzywa Sekcję III., aby w ciągu 14 dni przeprowadziła z Towarzystwem tramwajowem ro-

kowania względem zaprowadzenia taryfy osobnej od Mostu Podgórskiego do Rynku lub napowrót, z Dworca kolei do Rynku lub napowrót, Rynek-Park krakowski lub napowrót.

Wniosek zamknięcia dyskusji, podany przez r. m. ks. dra Bukowskiego, przyjęto.

R. m. dr. Seinfeld przemawia za utrzymaniem podziału na sekeye obok proponowanej taryfy jednolitej.

R. m. Epstein oświadcza się przeciw wnioskowi Sekeyi III.

Sprawozdawca odpowiada na zarzuty poprzednich mowców.

Wniosek r. m. Schmelkesa, aby głosować w tej sprawie imiennie, nie otrzymał dostatecznego poparcia.

Wniosek r. m. Bartoszewicza upadł, wniosek Sekeyi III. przyjęto.

Dodatek r. m. dr. Proppera upadł. (L. 22930). —

Dyrektor Bud. miej. Wdowiszewski, odwołując się na sprawozdanie, dołączone do porządku dziennego*), imieniem Sekeyi I, II. i IV. wnosi:

Rada miasta uchwali!

I. Gmina miasta Krakowa nabędzie na cele szkolne

*) SPRAWOZDANIE

w sprawie zakupu realności l. hip. 196 Dz. IV. na cele szkolne.

Wskutek corocznego przyrostu liczby dzieci, obowiązanych do nauki szkolnej, powstaje konieczność zwiększania liczby szkół ludowych miejskich, a gdy budowa gmachów szkolnych pociąga za sobą bardzo znaczne koszty, których Gmina miasta na razie pokryć nie jest w stanie, okazuje się potrzeba bądź stawiania baraków szkolnych, bądź umieszczania szkół w wynajętych na ten cel lokalach prywatnych.

Ani jeden ani drugi sposób zaradzenia brakowi szkół nie może być uznany pod względem racjonalnej gospodarki gminnej za prawidłowy i dlatego Sekeya szkolna dąży do posiadania stałych gmachów szkolnych. Gdy ich budowa napotyka w ostatnich czasach na wielkie trudności, a konieczność nagła, Sekeya szkolna powzięła myśl obejścia się za kupnem budynków prywatnych, któreby tanio nabyć można i któreby z pomocą niekosztownych adaptacji na cele szkolne użytkowe się dały i na jakiś czas zaradziły obecnemu brakowi gmachów własnych, wyłącznie na cele szkolne zbudowanych.

Najbardziej potrzebna jest ulokowanie dwóch szkół ludowych, z których jedna mieści się w realności p. Götza przy ul. Podwale, druga w realności niegdyś Beymów przy ulicy Krupniczej. Za pierwszy z tych lokali płaci Gmina czynsz roczny 3.900 koron, za drugi 2.800 koron, czyli razem sumę 6.700 koron, a ani jeden ani drugi nie odpowiada nawet najskromniejszym wymaganiom i szkoły te są jak najgorzej umieszczone i dłużej ze względu na zdrowie działwy szkolnej niedopuszczalne.

Komisja, z Iona Sekeyi szkolnej wydelegowana, przy współudziale członka Sekeyi I, radcy m. Beringera, w dniu 17 listopada 1900 r. zbadała kilka realności prywatnych, jakie wskazało Budownictwo miejskie, i przyszła do przekonania, że najodpowiedniejszą realnością jest dom niegdyś Wojczyńskich przy ul. Krupniczej, liczbą hip. 196 Dz. IV. oznaczony, stojący na narożniku nowo założonej ulicy, łączącej ulicę Krupniczą z ulicą Rajską, i że dom ten po odpowiednim zaadaptowaniu mógłby pomieścić wymienione wyżej dwie szkoły ludowe. Skutkiem takich komisyjnych oględzin powzięła Sekeya IV. dnia 9 stycznia 1900 r. uchwałę zaproponowania Radzie miasta nabycia rzeczoności domu po poprzednim zbadaniu sprawy przez Sekeyę I.

Według dochodzeń, przeprowadzonych przez Budownictwo miejskie, realność cała obejmuje przestrzeń 266 □ sążni, czyli 956 5 m². Na tej powierzchni stoi dom, który zajmuje 585 m². Z tego część jest jednopiętrowa, mierząca 467 m², część dwupiętrowa, mierząca 118 m². Wartość budynku oszacowano na 74.040 koron, wartość gruntu na 26.600 koron, czyli że wartość całej realności dochodzi sumy 100.640 koron. Mury są silne, zdrowe, a część jednopiętrowa da się nadbudować drugim piętrem w razie potrzeby.

Gdy plany domu przez Budownictwo miejskie zostały zdjęte i wykonany projekt adaptacji, Sekeya I., uznawszy sprawę za

miejskie realność, pod l. hip. 196 Dz. IV. w Krakowie przy ul. Krupniczej położoną, własność Kasy Oszczędności miasta Krakowa stanowiącą, za umówioną cenę kupna i sprzedaży 90.000 koron pod następującymi warunkami:

- Z umówionej ceny kupna zapłaci gmina m. Krakowa przy podpisaniu kontraktu kupna i sprzedaży kwotę 10.000 koron, zaś reszta 80.000 kor. pozostanie na hipotece nabytej przez gminę m. Krakowa realności tytułem pożyczki, spłacalnej w 68 półrocznych ratach annuitetowych po 2300 koron, które obejmują 4 1/2 % na oprocentowanie kapitału dłużnego, tudzież 1 1/2 % na amortyzację tegoż
- Oddanie kupionej realności w fizyczne posiadanie gminy m. Krakowa nastąpi najdalej w dniach 14 od dnia podpisania kontraktu, a wszelkie pożytki z realności od chwili oddania jej w posiadanie Gminy do tejże należeć będą.
- Gmina m. Krakowa uiszcza Kasie Oszczędności przy podpisaniu kontraktu 4 1/2 % od sumy 80.000 kor. za czas od dnia objęcia realności l. hip. 196 Dz. IV.

godną uwagi, przystąpiła do pertraktacji z właścicielem realności, którym jest Krakowska Kasa Oszczędności, i za pośrednictwem radcy m. Beringera uzyskała od Kasy Oszczędności bardzo dogodny warunki nabycia, objęte ostateczną deklaracją Kasy Oszczędności z dnia 26 lutego 1901 r. Według tej deklaracji Kasa Oszczędności gotową jest realność swoją, pod l. hip. 196 Dz. IV. w Krakowie przy ul. Krupniczej położoną, sprzedać gminie miasta Krakowa za cenę 90.000 koron. Z tej umówionej ceny kupna kwota 10.000 koron ma być zapłaconą Kasie Oszczędności przy podpisaniu kontraktu, pozostała zaś do spłaty reszta 80.000 kor. może pozostać na hipotece nabytej realności tytułem pożyczki, spłacalnej w 68 półrocznych ratach annuitetowych, obejmujących na oprocentowanie kapitału dłużnego 4 1/2 %, tudzież 1 1/2 % na amortyzację tegoż. Przy podpisaniu kontraktu uiszcza Gmina także procent od wypożyczonej kwoty 80.000 koron, jaki będzie się należał za czas od dnia zawarcia kontraktu, względnie objęcia realności w fizyczne posiadanie gminy m. Krakowa aż po dzień ustanowić się mającej płatności pierwszej półrocznej raty annuitetowej. Kasa Oszczędności, robiąc tak dogodne warunki nabycia dla Gminy, zastrzega sobie, aby w kontrakcie kupna względnie pożyczki było wyraźnie zaznaczone, że w razie ewentualnej sprzedaży nabytej realności przez Gminę, suma pożyczkowa 80.000 koron, względnie cała jej do spłaty pozostała reszta na raz jeden staje się płatną. Wreszcie Kasa Oszczędności żąda, aby wszelkie koszty, z zawarciem tego interesu połączone, poniosła wyłącznie i w całości kupująca Gmina.

Gdy warunki kupna, postawione przez Kasę Oszczędności wydały się Sekeyi I. bardzo korzystnymi, a szczegółowy kosztorys adaptacji wykazał, że na adaptację potrzeba kwoty 11.000 Koron, Sekeya I. uchwaliła nabycie realności l. hip. 196 Dz. IV. i poleciła przedstawić sprawę Sekeyi skarbowej celem obmyślenia funduszów. Sekeya II. na posiedzeniu dnia 27 lutego 1901 uznała również, że interes jest dla miasta bardzo korzystny, i uchwaliła, aby potrzebna na razie na koszt nabycia kwotę wstawić do projektu budżetu na r. 1901.

Z pomocą adaptacji, której koszt nawet w razie najdalej idących żądań Sekeyi IV. nie przekroczy kwoty 11.000 koron, uzyska Gmina już od najbliższego roku szkolnego 1901/1902 pomieszczenie dla dwóch szkół ludowych, gdyż budynek pomieści od 8 do 10 sal szkolnych, gabinety, pokoje konferencyjne, szatnie dla działwy, kancelarye, mieszkanie dla jednego kierownika i lokale dla dwóch tercyanów. Sale szkolne będą widne, wysokie, suche i przewiewne; szerokie i słoneczne korytarze stanowiąc będą zaletę szkoły, zwłaszcza w miesiącach zimowych. Zamiast płacić wysoki czynsz, Gmina kosztem znacznie mniejszym upłacić będzie annuitety, a po 34 latach będzie w posiadaniu własnego gmachu, wolnego od wszelkich ciężarów hipotecznych.

Wobec powyższego wyniku badań i układów trzy Sekeye Rady miasta tj. ekonomiczna, szkolna i skarbowa uznają, że interes ten przeprowadzić należy, i przedkładają Radzie miasta wniosek, powyżej podany.

w fizyczne posiadanie, do ustanowić się mającego dnia płatności pierwszej półrocznej raty annuitalowej.

d) Na wypadek, gdyby gmina m. Krakowa nabyła realność osobom trzecim sprzedała przed całkowitem spłaceniem sumy 80.000 koron, pozostała niespłacona reszta tejże sumy staje się na jeden raz płatną.

e) Wszelkie koszty, z przeprowadzenia tego interesu wynikające, a zatem także opłatę należności przenośnej poniesie wyłącznie i w całości gmina miasta Krakowa.

Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta r. m. Wandalina Beringera i ks. Stanisława Spisa.

II. Rada miasta postanawia adaptację nabytej realności pod lhip. 196 Dz. IV. na cele szkolne miejskie kosztem nieprzekraczalnym 11.000 koron i upoważnia Sekcyę I. do jej wykonania w sposób, jaki za najodpowiedniejszy uzna.

III. Kwotę 25.500 koron potrzebną na zapłatę części ceny kupna, na koszty adaptacji, koszty opłacenia procentów i należności przenośnej wstawić należy do budżetu na rok 1901 w wydatkach nadzwyczajnych Działu XII.

Przyjęto bez dyskusji (L. 83564/900). —

Przewodniczący dla braku kompletu zamyka posiedzenie o godzinie 8 wieczorem.

L. 65852

III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 31 lipca 1901 znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w Kasie miejskiej:

- Art. 314. A. 4 nitki drobnych koralii.
 „ 315. „ Książka rachunkowa.
 „ 316. „ Cygarniczka srebrna z bursztynem.
 „ 317. „ Klucz.
 „ 318. „ Metr ciesielski, list przewozowy i ołówek.
 „ 319. „ Lornetka.
 „ 320. „ Cwikier w złotej oprawie.
 „ 321. „ 5298/II. Portmonetka i 2 halerze.
 „ 322. „ Binokle składane z rączką.
 „ 323. „ 2 klucze.
 „ 324. „ Pakiet z materyałami płóciennymi.
 „ 325. „ Kluczyk na kółku.
 „ 326. „ Parasolka.
 „ 327. „ Koronka z krzyżykiem.
 „ 328. „ Czapka ucznia górniczego.
 „ 329. „ Książka do czytania „Die Geschwister“.
 „ 330. „ Książka do nabożeństwa „Anioł Stróż“.
 „ 331. „ 2 książki blokowe z biletami teatralnymi.
 „ 332. „ Torebka skórzana ze szklanką i flaszczyką.
 „ 334. „ Klucz wertheimowski składany.

- „ 335. „ Blankiet na książkę robotniczą.
 „ 336. „ Obroża z marką Nr. 1190.
 „ 337. „ Złota broszka.
 „ 338. „ Srebrna łyżka i cynkowa łyżeczka.
 „ 339. „ Kartka zastawnicza Kasy Oszczęd. Nr. 1540.
 „ 340. „ Laska
 „ 341. „ Parasol.
 „ 342. „ Parasol.
 „ 343. „ Złamany kółczyk z turkusem i brylancikami.
 „ 344. „ Książka do nabożeństwa „Bóg nadzieja nasza“.
 „ 345. „ Torebka, chusteczka do nosa, rękawiczki.
 „ 346. „ Pierścionek złoty z szafirem i chusteczka do nosa.
 „ 347. „ Kawalek czarnej materyi.
 „ 348. „ Kopie świadectw budowy kol. Franc. Stimaca.
 „ 349. „ Książka „Dzieci szatana“.
 „ 5299/II. Banknot na 5 złr.
 „ 350. A 7 złotych i 3 srebrne łańcuszki do zegarków, słuchawka i flaszczyka.
 „ 351. „ Kwit zastaw. „Banku pobożnego“ Nr. 2337.
 „ 353. „ Kwit zastaw. „Banku pobożnego“ Nr. 2064.
 „ 354. „ Pasek damski aksamitny, czarny.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Pies z marką Nr. 1419.
2. Pies mały czarny.
3. Pies legawy.
4. Pies legawy czarny.
5. Pies duży czarny.
6. Pies mały pinecz.
7. Kanarek.

C) Nadto znajdują się w Kasie miejskiej:

1. Książeczka do nabożeństwa „Anioł Stróż“ i książka legitymacyjna Kasy chorych Zuckermanna Markusa.
2. (Art. 358 A.) 4 korony. (Art. 5800/II.).
3. Torebka skórzana z łańcuszkiem, 1 klucz i 2 hal. (Art. 312 A. 5074/II.)
4. Błaszanka cynowa (Art. 309 A.).
5. Czapka barankowa i pasek (Art. 308 A.).
6. Woreczek z kwotą 80 halerzy (Art. 300 A. 4567/II.)

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, ażeby, o ile mogą dowieść swych praw własności, zgłosili się po odbiór rzeczy do biura III. Wydziału Magistratu drzwi Nr. 4, w godzinach urzędowych, — w przeciwnym bowiem razie przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej będą wydane znalazcom do używania; po upływie zaś dalszych trzech lat, przejdą na wyłączną własność znalazców lub też będą sprzedane, względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
 dnia 2 września 1901 r.

Prezydent miasta:

J. Friedlein w. r.

